
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Продовження теми

Угода про асоціацію: плюси і мінуси

СТОР. 8

Енерговиклики: альтернативні джерела

Зима без газу, але з теплом

СТОР. 11

Людина та її справа

Чи проста то робота — створювати герби?

СТОР. 20

№ 182 (5932) СЕРЕДА, 24 ВЕРЕСНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Олександр ТУРЧИНОВ: «Час, який дає нам перемир'я, має бути використаний для посилення обороноздатності»

Маріуполь працюватиме як звичайне українське місто і ніколи не буде під контролем ані терористів, ані сепаратистів, ані російських військових. Про це заявив Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов під час відвідання міста разом із міністром внутрішніх справ Арсеном Аваковим. СТОР. 2

«ЛІКБЕЗ» проти «Викинга»

«Російська історія чомусь починається з Києва. А чому не з Москви? Хіба важко історикам написати, як хан Менгу-Тимур заснував у 1272 році Московське князівство. А далі все піде як по маслу. Але цього не роблять. Воліють красти історію в Києва, в українців». Володимир Білінський, письменник, автор трилогії «Країна Моксель або Московія». СТОР. 4

Експорт нашої аграрної продукції до ЄС зростає

Українські аграрії у січні-липні цього року поставили на ринок Європейського Союзу сільськогосподарської продукції майже на три мільярди доларів. Це на 14 відсотків більше, ніж за такий період торік. Згідно з повідомленням Міністерства аграрної політики і продовольства, частка ЄС у загальній структурі зовнішньоторговельного обороту української аграрної продукції за цей період становила 35,3%. Загалом, за даними міністерства, зовнішньоторговельний оборот продукції агропромислового комплексу України у січні-липні становив 13,3 млрд. дол., або 20,5% від усього зовнішньоторговельного обороту країни. Позитивне сальдо торгівлі сільгосппродукцією за сім місяців становило понад п'ять мільярдів доларів. Забезпечити його вдалося переважно за рахунок реалізації зернових культур, соняшникової олії та насіння олійних культур. До слова, через військову агресію й економічний спад відносин із Російською Федерацією пріоритетними ринками збуту нашого продовольства нині стають країни ЄС, Близького Сходу, Північної Африки і Східної Азії.

Зустріч у Слов'янську: ми одного роду й кореня

Фото надане прес-службою Черкаської ОДА.

Українські прапори на кожній державній установі, радість мирного життя і патріотично налаштована молодь — ось що побачила у Слов'янську черкаська делегація освітян, журналістів та громадських активістів на чолі з головою ОДА Юрієм Ткаченком (на знімку). СТОР. 4

ПРО НАЙВАЖЛИВІШЕ З ГОСТЕМ РЕДАКЦІЇ

Сьогодні в редакції «Голосу України» об 11-й годині відбудеться зустріч та онлайн-конференція з одним із лідерів «Народного фронту» Андрієм Парубієм. Поставити гостю запитання можна по телефону: 503-68-85.

ПОДІЯ

Воду на таврійські поля «приведуть» американці

Понад п'ять тисяч селянських родин на Херсонщині отримають воду для полів та городів завдяки новому українсько-американському проекту, започаткованому Агенцією з міжнародного розвитку (USAID) та Інститутом аграрних ринків (Київ).

У рамках програми «Вода для агросектору» область виграла грант на три мільйони гривень для будівництва водоводів для зрошення богарних земель біля сіл Новокаїри Бериславського та Чкалова Новотроїцького районів. На ці гроші проклали загалом понад одинадцять кілометрів пластикових трубопроводів.

До речі, раніше такі проекти доволі успішно реалізували в Криму, але після окупації півострова агенція перемістила «вектор» своєї активності на таврійські степи, **повідомив наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ Вільшанські болгари на Кіровоградщині відзначили 240-річчя свого переселення. З нагоди ювілею до них приїхали гості з Києва, Дніпропетровської, Миколаївської, Одеської, Сумської та Херсонської областей. Взяли участь у святкуванні і представники вірменської громади, **стверджує наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

■ Майже десять тисяч гривень власних коштів передали на потреби бійців АТО працівники виконавчого апарату Вінницької облради під час благодійного марафону «Врятуймо кожного бійця — захисника України!». Обласний благодійний марафон триває з 16 вересня. Захід ініціював голова облради Сергій Свитко, **переконує наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Тариф на тепло, вироблене з альтернативного палива, прирівняли до газового *(Урядовий портал)*

Олександр ТУРЧИНОВ: «Час, який дає нам перемир'я, має бути використаний для посилення обороноздатності»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Олександр Турчинов оглянув лінію оборони в Маріуполі та провів нараду з керівництвом військових підрозділів і Національної гвардії щодо організації оборони міста, здійснення протидиверсійної роботи та вжиття заходів стосовно забезпечення безпеки мирних громадян. «На превеликий жаль, усі домовленості про перемир'я не дотримуються, — сказав він. — Ці передові рубежі перебувають під обстрілом «Смерчів» і «Градів».

У цьому контексті керівник парламенту наголосив на важливості якнайшвидшого створення «потужних рубежів оборони», що дасть змогу забезпечити дієвий захист нашої країни.

Голова Верховної Ради заявив, що для України Маріуполь є «стратегічним містом», оскільки він «відкриває шлях на південь України, шлях до Криму». «Саме тому оборона Маріуполя для нас є одним із найважливіших стратегічних завдань, які сьогодні вирішують Національна гвардія і Збройні Сили України, — зазначив він. — Сьогодні вибудовується лінія активної оборони Маріуполя, яка повинна не тільки зупинити підрозділи терористичних угруповань, а й регулярні частини збройних сил Російської Федерації».

«Саме над виконанням цієї задачі працюють наші військові», — додав Олександр Турчинов.

Він повідомив, що має намір звернутися до уряду з проханням надати «потужну технічну допомогу» для зведення лінії оборони, через яку «не зможе прорватись жоден танк, жоден БТР і жодна частина агресора». Глава парламенту підкреслив, що час, який дає нам перемир'я, має бути використаний для посилення обороноздатності України, оскільки «для Росії мирний формат є неприйнятним і вона робитиме все, щоб зірвати мир та відновити бойові дії».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Фото з «Твіттера» Олександра Турчинова.

Україну відвідає делегація спікерів країн—членів ЄС

Голова Верховної Ради Олександр Турчинов учора провів телефонну розмову з Маршалком Сенату Республіки Польща Богданом Борусевичем.

Розмова відбулась за ініціативи польської сторони.

Під час неї сторони обговорили поточну ситуацію в Україні, особливо акцентувавши увагу на питанні візиту делегації спікерів країн—членів Європейського Союзу до нашої країни.

Мета візиту, запланованого орієнтовно на 10 жовтня цього року, — «висловити підтримку Україні та обговорити питання європейської інтеграції нашої держави».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Глава парламенту просить дати оцінку діям депутатів, котрі 17 вересня побували в Росії

Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов вніс на розгляд парламенту проект постанови щодо позбавлення депутатів-зрадників, які 17 вересня цього року взяли участь у роботі Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації, права участі у пленарних засіданнях і заробітної плати за дні неучасті в роботі комітетів, комісій і фракцій.

Також керівник парламенту звернувся до Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ та Служби безпеки з проханням «дати правову оцінку зрадницькій діяльності, сприянню сепаратизму та агресії проти України з боку цих народних депутатів».

«17 вересня 2014 року група народних депутатів України — членів депутатської групи «За мир та стабільність» зустрілися зі спікером Держдуми Російської Федерації Сергієм Наришкіним та взяли участь в її засіданні, де продемонстрували свою колективну позицію, що фактично зводилася до підтримки нинішнього російського владного режиму, який розв'язав та продовжує агресію проти України. Завдячуючи їх зусиллям, історія українського парламентаризму поповнилася новою чорною сторінкою. Своїми діями, вчиненими під сумнівною тезою про миротворчу місію, вони зганьбили український парламентаризм та зрадили народ України, який став жертвою неспровокованої агресії з боку авторитарної Росії», — йдеться у проекті постанови.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Підкуп, на жаль, знову буде у тренді

ВИБОРИ-2014

Що ближче дата голосування на дострокових парламентських виборах, то частіше трапляються випадки прямого і непрямого підкупу виборців.

Найбільше, стверджують експерти, підкуп використовуватимуть мажоритарники. Так, за оцінками Комітету виборців України, кандидати в одномандатних виборчих округах планують витратити на передвиборну кампанію від 1 до 3 мільйонів доларів США, залежно від гостроти конкурентної боротьби. Саме на прямий та опосередкований підкуп виборців і піде значна частина цих коштів.

Крім традиційних продовольчих пайків та розважальних заходів, експерти очікують нових форм підкупу. За прогнозами КВУ, серед «трендів» цієї виборчої кампанії буде матеріальна допомога родинам воїнів та воїнам АТО (дарування квартир, машин, меблів, побутової техніки, медична допомога — кошти на операції і протезування), матеріальна допомога переселенцям із тимчасово окупованих територій.

Підкуп може зачепити не лише виборців, а й членів комісій. «Напередодні виборів кандидати з мажоритарних округів перекуповуватимуть членів комісій із метою забезпечення їх відсутності на ДВК у день виборів і створення можливостей для маніпулювання результатами волевиявлення за конкретних кандидатів на мажоритарних округах», — зазначають у КВУ.

Щоб уникнути таких проявів недобросовісної кампанії експерти закликають громадян усвідомити свою роль та вплив на реальну політику і реформи в країні через безпосередню демократію, тобто вибори.

Та усвідомити свою відповідальність мають не лише мажоритарники, а й партійні осередки. Зокрема, рух «Чесно» закликає лідерів політичних сил звести з участі у виборах кандидатів, які були причетні до корупційних справ або голосували за «диктаторські закони» 16 січня.

Про це активісти заявили, зробивши аналіз виборчих списків та мажоритарників на позачергових виборах до парламенту. За результатами попереднього дослідження, серед кандидатів активісти виявили щонайменше 78 осіб, які є фігурантами антикорупційних розслідувань, та 55 тих, хто своїм голосом підтримав диктатуру.

Вл. інф.

Енергетика — це джерело розвитку, а не механізм тиску

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк** (на знімку) **під час відкриття 12-го засідання Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства звернувся до європейських партнерів із пропозицією перейти на прямі відносини з українськими компаніями—транзитерами газу.

«Це випливає із Третього енергетичного пакета і потрібно всім нам — мати прямі відносини. Україна готова виконувати всі зобов'язання, підписані між нашою країною та ЄС», — сказав глава уряду.

Арсеній Яценюк зазначив, що в світі з'явився новий вид зброї — енергетичний. «Вважаю, наше спільне завдання — зробити енергетику джерелом розвитку, а не механізмом тиску», — наголосив він.

Прем'єр-міністр підкреслив, що енергетична залежність — це величезний виклик не лише для України, а й для членів ЄС і країн, які ратифікували Третій енергетичний пакет. «Ми розуміємо, що Росія досі є одним із ключових постачальників природного газу до Європи, до ЄС та України. Але якщо діятимемо спільно і створимо прозорі ринкові правила, ніхто, в тому числі й Росія, не використовуватиме природний газ як зброю проти наших економік», — підкреслив глава уряду.

Арсеній Яценюк переконаний: разом із країнами ЄС, із членами енергетичного співтовариства ми створимо нові прозорі ринкові правила. «Ми робитимемо все можливе, щоб наші країни стали енергонезалежними, енергоефективними та гарантували всі види безпеки, в тому числі енергетичну, для наших народів», — наголосив прем'єр.

Він також нагадав, що кілька місяців тому Україна запропонувала російській стороні «суто ринковий підхід» щодо постачання газу, проте РФ відхилила його. «Україна подала в суд на російський «Газпром» і очікує на його рішення, але це потребує часу. Ми будемо єдині з Європейською комісією в питанні розв'язання цієї проблеми», — сказав Арсеній Яценюк.

Вл. інф.

Приватні виші зможуть претендувати на державне замовлення

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Особливості імплементації Закону «Про вищу освіту» обговорено на нараді за участю голови* Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти *Лілії Гриневич.

Зокрема, парламентарій нагадала, що саме після Революції гідності народні обранці змогли ухвалити новий Закон «Про вищу освіту», який пропонує справжню системну реформу вищої освіти. «Війна — це велика прірва, що відтягує гроші, людей, увагу. Але нині суспільство розуміє, що мусить змінюватись, незважаючи на різні консервативні групи інтересів, які є в кожній сфері», — зазначила вона.

Ефективне впровадження цього закону, за її словами, є викликом для українського суспільства. Тому потребує консолідованих зусиль Міністерства освіти і науки, всіх академічних спільнот, а також асоціацій роботодавців та зацікавлених громадських організацій.

«Приватні навчальні заклади в українській освітній системі живуть у значно жорсткіших конкурентних умовах, аніж вищі державної форми власності, оскільки не мають гарантованої підтримки. І для нас, розробників, однією з базових цінностей, закладених в Законі «Про вищу освіту» став конституційний принцип рівності форм власності. Це знайшло відображення у можливості приватних навчальних закладів претендувати на державне замовлення», — зауважила голова комітету.

На нараді також обговорювали умови прийому до вишів у 2015-2016 навчальному році.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Силові відомства не поспішають надавати інформацію про Іловайську трагедію

Друге засідання Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин трагічних подій, що призвели до загибелі та захоплення в полон бійців добровольчих батальйонів, а також Збройних Сил України біля міста Іловайськ Донецької області, відбувалося за відсутності кворуму. Були лише чотири з 11 народних депутатів—членів комісії: Андрій Сенченко («Батьківщина»), Едуард Леонов (ВО «Свобода»), Марія Іонова («УДАР») та Володимир Пилипенко (група «Економічний розвиток»). Не прийшли: Тетяна Бахтеєва (Партія регіонів), Валерій Омельченко (Партія регіонів), Володимир Яворівський («Батьківщина»). А народні депутати Ігор Єремеєв (група «Суверенна європейська Україна»), Владислав Лук'янов (група «За мир та стабільність»), позафракційний Олег Ляшко та Іван Стойко («Батьківщина») вже вдруге проігнорували засідання. Про це повідомив голова ТСК Андрій Сенченко. Розпочати засідання він вирішив навіть попри відсутність кворуму, адже на комісії лежить величезна відповідальність.

За слова А. Сенченка, від імені ТСК було надіслано щонайменше 15 запитів на адресу керівників установ, однак відповідь надійшла лише зі Служби безпеки України. «Щоправда, наш запит до СБУ містив 50 запитань на п'яти сторінках, а відповідь прийшла лише на одній сторінці», — сказав він і зауважив: «Не вийде у керівників установ затягувати й блокувати роботу комісії. За тими запитаннями, на які ми не отримаємо чітких відповідей від очільників відомств, робитимемо висновки з того обсягу інформації, який вже є у нашому розпорядженні. Тож казати потім, що не були враховані якісь моменти, буде запізно. Діятимемо рішуче».

Голова комісії спробував отримати відповіді на адресовані СБУ запитання безпосередньо від присутнього на засіданні представника відомства Віталія Яловенка. Однак більшість із них так і залишилися без коментарів. Представник СБУ переважно відповідав, що ця інформація або є в штабі АТО, або є секретною, або ж він не володіє нею.

Як кажуть, нічого особистого, але відповіді чиновника щонайменше були дивними. На запитання А. Сенченка, чи мало керівництво СБУ та АТО розвідувальні дані, що давали можливість спрогнозувати події, які відбулися в прикордонній зоні сектора «Д» і в районі міста Іловайська з 24 серпня і до кінця місяця, він зазначив: інформацію, яка надходить до СБУ, відомство «відразу з коліс направляє у штаб АТО».

На уточнююче запитання: «Тобто інформація була, але не аналізувалась?» — чиновник відповів: «Якщо ми аналізуватимемо самостійно і керуватимемо з Києва, то відбиратимемо частину функцій керівництва штабу АТО. До того ж до них стікається вся інформація, не лише з СБУ».

Голова Тимчасової слідчої комісії Андрій Сенченко (праворуч) ***та член комісії Володимир Пилипенко.***

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коментарі тут просто зайві, нагадаємо лише, що антитерористичну операцію керує саме Служба безпеки України.

Участь у засіданні брав також командир роти батальйону «Дніпро-1» Володимир Парасюк. У нього як у безпосереднього учасника тих трагічних подій є лише одне запитання, на яке він хоче почути чітку відповідь: це була «підстава» російської сторони чи внутрішня помилка нашого керівництва? Саме у цьому і намагається розібратися парламентська ТСК. Та поки що держоргани тягнуть із відповіддю на поставлені запитання.

Олена РОМАШКІНА.

У холоди не замерзнемо

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Головною темою розширеного засідання Кабінету Міністрів України за участю голів обласних держадміністрацій, міських голів та лідерів депутатських фракцій і груп була підготовка до зими та опалювального сезону, зокрема, до взяти газ. Через дефіцит блакитного палива та ситуацію на Донбасі доведеться економити його споживання, переходити на альтернативні види, однак в уряді запевняють: взимку не замерзнемо.

Опалювальний сезон очікується складний

Засідання уряду затрималося через закриту нараду в НБУ за участю Президента, прем'єра та банкірів. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк одразу заявив, що ситуація з підготовкою до зими непроста.

Про те, що опалювальний сезон буде надзвичайно складним, говорив і віце-прем'єр-міністр, керівник антикризового штабу Володимир Гройсман. За його словами, технічна підготовка в областях та містах у досить пристойному стані. Майже 90% підприємств ЖКГ уже готові. Щоб перевірити ці показники, в усі регіони вирушать робочі групи. По Донецькій та Луганській областях ситуація неконтрольована, там нині лише підраховують збитки. Майже 400 тисяч мешканців Донбасу зараз перебувають без води. Проблемними залишаються й питання балансу газу та вугілля.

В уряді працює штаб з підготовки до опалювального сезону, в якому, зокрема, розпочали консультації з американськими партнерами щодо підготовки до екстремальних ситуацій в опалювальній системі. Перше жовтня — це дедлайн, до якого мають бути технічно підготовлені всі котельні та опалювальні системи. Крім того, уряд обіцяє стимулювати перехід з газу на альтернативні види палива.

Економія або ринкова ціна

Міністр енергетики Юрій Продан доповів, що підприємства ПЕК проводять підготовку до осінньо-зимового періоду і ремонти за графіком. Однак це лише ті об'єкти, які перебувають на території, що контролюється українською владою. У зоні АТО ситуація незадовільна.

«Технічно і технологічно галузь готова до осінньо-зимового періоду, однак є загрози і виклики — передусім це забезпечення газом», — заявив міністр. Адже з 16 червня припинено постачання блакитного палива з Росії. Україна впровадила реверсні постачання зі Словаччини. На сьогодні це наше основне джерело надходження газу. Підземні сховища також заповнюють за рахунок власного видобутку.

Згідно з постановою Кабміну, передбачається скорочення споживання газу підприємствами, теплогенеруючими та бюджетними організаціями. Завдяки цим заходам, сподіваються в уряді, Україна зможе пройти напружений осінньо-зимовий період. Однак за результатами серпня економія газу відбулася лише за рахунок Донецької та Луганської областей, а більшість інших регіонів перевищують встановлені ліміти. Тож уряд розглядає додаткові заходи, спрямовані на економію газу, — зокрема, ОДА повинні до першого жовтня подати до антикризового штабу графік черговості відключення підприємств від споживання блакитного палива. А за різкого зниження температури повітря, можливо, підприємства взагалі відключатимуть від газу. Керівникам областей доручено створити оперативні групи за участю представників газогенеруючих та силових структур, щоб точково відключати від споживання газу підприємства-боржники.

ДОВІДКОВО

Уряд розробляє механізм компенсації 20% кредиту на придбання громадянами альтернативних, не газових, котлів для опалення власних помешкань. Інвестори, які постачатимуть котельні на альтернативному виді палива до бюджетних установ або до підприємств теплокомуненерго, отримають компенсації та відшкодування за заміщення газу наприкінці опалювального сезону.

Водночас підприємства теплокомуненерго мають знизити споживання газу на 30 відсотків. Обговорюється також питання про можливе зупинення промислових підприємств (зокрема, хімічних), які у виробництві використовують газ, з 25 грудня до 1 лютого. Водночас підприємствам дозволено закупляти газ за ринковою ціною в необхідних обсягах.

Розглядається питання закупівлі альтернативних видів палива для електростанцій — зокрема, Київська і Харківська ТЕС можуть повністю перейти на споживання мазуту. Економити доведеться і населенню, якому встановлено нижчі нормативи споживання газу. За перевищення норм і лімітів за блакитне паливо доведеться платити за ринковими цінами.

ФАКТ

У газові сховища України закачано майже 17 мільярдів кубометрів газу. Півроку тому у них було 5,2 мільярда блакитного палива.

Температура в будинках буде мінімально допустимою

Щоб пройти опалювальний сезон у нормальному режимі, потрібно майже 22 мільярди кубометрів газу — такі розрахунки уряду. Із урахуванням реверсних поставок та власного видобутку для нормального опалювального сезону не вистачає 4—5 мільярдів кубометрів газу. Однак в уряді запевняють: узимку в наших оселях буде мінімально допустима температура повітря. У пік холодів електростанції використовуватимуть мазут.

Через бойові дії на сході України ми втратили 1,2 мільйона тонн вугілля. Щоб компенсувати його дефіцит, укладено договори з Південно-Африканською Республікою та... Росією. До кінця року хочуть закупити 5,6 мільйона тонн імпортованого вугілля, яке значно дорожче, ніж вітчизняне. Якщо відновиться постачання енергетичного вугілля з території України, його буде достатньо для забезпечення наших ТЕС.

Ситуація на АЕС значно краща. Запаси ядерного палива маємо до вересня 2015 року.

У НАК «Нафтогаз-Україна» очікують, що Росія й надалі вдаватиметься до жорстких кроків — можливо, навіть взагалі відключить постачання газу до Європи для реверсних поставок. Нині отриманий реверсний газ здебільшого закачують у сховища. На ситуацію на газовому ринку також дуже сильно вплинула курсова різниця.

Долар росте через паніку і спекулянтів

Прем'єр поінформував про зустріч в НБУ за участю Президента, банкірів та експортерів. За словами А. Яценюка, макроекономічна картина така: за останні три місяці загальний обсяг продажу валюти становив 14,3 мільярда доларів, імпорт упав на 33 відсотки. Ключовий індикатор валютного ринку — торговельне сальдо. Торік цей показник становив мінус 6 мільярдів доларів, тобто на 6 мільярдів купили більше товарів, аніж продали. Цього року — плюс один мільярд. За класичними економічними законами курс гривні повинен не падати, а укріплюватися. Ситуація на валютному ринку прем'єр пояснив так: «З одного боку — паніка, з другого — спекуляція. Іншого пояснення у мене нема».

За словами А. Яценюка, є спільна позиція Президента, НБУ та уряду — наразі є всі передумови до того, щоб зупинити неадекватні стрибки долара. Макроекономічна картина свідчить про можливість та необхідність стабілізації валютного курсу. В НБУ є багато сил, засобів та ресурсів для стабілізації ситуації на валютному ринку, запевнив прем'єр.

За 10 років не залежатимемо від Росії

Наприкінці відкритої частини засідання уряду Прем'єр-міністр заявив: «Ситуація вкрай складна, але все необхідне, щоб пережити, ми зробимо». Щоб не дати замерзнути країні, доведеться скорочувати споживання газу і суттєво економити.

Однак маємо і позитивну новину, хоч і на тривалу перспективу: завдяки вже зробленим крокам до енергоефективності за 10 років ми перестанемо залежати від Росії у газовому питанні. Однак поки що ми змушені домовлятися, як то кажуть, хоч із Богом, хоч із чортом. 26 вересня відбудеться черговий раунд консультацій щодо постачання газу за участю представників України, Росії та ЄС.

Є ще одна позитивна новина: цьогоріч Кабмін не братиме нові позики. Міністр фінансів Олександр Шлапак заявив журналістам перед початком засідання, що «уряд спокійно справляється з усіма своїми зобов'язаннями».

«Сенсу набиратися зараз додаткових кредитів немає, — сказав міністр. — На наступний рік — це інша справа. Ми прорахуємо макроситуацію, яка нині змінюється блискавично. У кінці жовтня до України прибуде місія МВФ і плануватимемо 2015 рік. 2014-го немає потреби порушувати питання про додаткові позики від міжнародних фінансових організацій. Кошти, які уряд залучає, ідуть на фінансування боргів. Додатковий борговий зашморг нам не потрібен. Позичатимемо рівно стільки, скільки буде необхідно, щоб розрахуватися з боргами».

У Мінфіні також сподіваються, що проект закону про Державний бюджет України на 2015 рік буде подано до Верховної Ради наприкінці листопада.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ОФІЦІЙНО

Закон України Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 7 Закону України "Про благодійну діяльність та благодійні організації" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 25, ст. 252) такі зміни:

1) частину п'яту доповнити словами «крім випадків, передбачених цим Законом»;

2) доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Публічний збір благодійних пожертв для забезпечення бойової, мобілізаційної готовності, боєздатності та функціонування Збройних Сил України здійснюється особами, зазначеними у частинах другій - п'ятій цієї статті, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
2 вересня 2014 року.
№ 1663-VII.

Закон України Про ратифікацію Додаткового протоколу до Європейської хартії місцевого самоврядування про право участі у справах органу місцевого самоврядування

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Додатковий протокол до Європейської хартії місцевого самоврядування про право участі у справах органу місцевого самоврядування (далі - Додатковий протокол), вчинений 16 листопада 2009 року у м. Утрехті, який набирає чинності для України в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку з дати здачі Україною на зберігання її ратифікаційної грамоти, ратифікувати із заявою такого змісту:

«Україна реалізовуватиме заходи із здійснення права участі у справах органу місцевого самоврядування, передбачені пунктом 2 статті 2 Додаткового протоколу, згідно із своїм конституційним порядком».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
2 вересня 2014 року.
№ 1664-VII.

(Додаток див. на сайті www.golos.com.ua).

Закон України Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейською організацією ядерних досліджень (ЦЕРН) стосовно надання статусу асоційованого члена в ЦЕРН

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною та Європейською організацією ядерних досліджень (ЦЕРН) стосовно надання статусу асоційованого члена в ЦЕРН, вчинену 3 жовтня 2013 року у м. Женеві, яка набирає чинності з дати отримання дипломатичними каналами Генеральним директором ЦЕРН повідомлення від України щодо завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності, ратифікувати.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
2 вересня 2014 року.
№ 1666-VII.

(Додаток див. на сайті www.golos.com.ua).

За кошти «Подільського фонду допомоги українській армії» та за фінансової підтримки футзального клубу «Спортлідер+» вісьмом бійцям спецроти патрульної служби міліції особливого призначення «Богдан» придбано бронежилети. Вояки днями поїдуть на схід, *дізналася наш власкор Ірина КОЗАК*

«ЛІКБЕЗ» проти «Викинга»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Цуплять біографію України, не соромлячись. Не крихтами й епізодами, а в особливо великих розмірах. Без огляду на історичні джерела, пам'ятки, свідчення зарубіжних дослідників: історія в Росії не наука, а метод імперської ідеології. Припасована до потреб колишніх і нинішніх московських самодержців, вона так само відповідає дійсності, як телепродукт кремлівських каналів чесному й об'єктивному слову. На лженаукових візіях великодержавних істориків, всіх оцих погодіних-іловайських виховувалося не одне покоління росіян. Може, саме тому у своїй переважній масі вони виявилися не пращепленими від брехні зомбоящиків і з таким фанатизмом підтримують свого вождя у набігах на укрів — цих «бракованих росіян» і «нащадків диких карпатських племен», які «зазіхнули на святу землю законних господарів».

Ахінею, упаковану в розкішні багатотомники «Истории государства российского...», нині активно поширюють ще й через мистецькі канали. Компанія «Дирекция кино» разом з російським «Первым каналом» надихнулася створенням «цікавої, живої, практично документальної картини» «Викинг»: дії відбуватимуться в ранньому середньовіччі. «Наша стрічка дасть можливість заглибитися в глибини власного минулого. Багатьом здається, що Росія почалася з імперії XVIII сторіччя, а до того були тільки билини...», — пояснив творчий задум продюсер «Викинга» Анатолій Максимов. Однак з'язувалося, що билини справді залишилися в «глибинах минулого»: нині їх витлумачили небилиці: «практична документальність» чомусь прив'язана не до їхньої власної історії, не до Московського князівства, а базується на «Повісті врем'яних (минулих) літ». Це літописне зведення, як відомо, складене в Києві ченцем Києво-Печерського монастиря на початку XII сторіччя, коли в лісових хащах і болотах на місці майбутньої Москви навіть білин не було чути, а про «єдино канонічний» Московський патріархат печерські провидці й не підозрювали. Отже, «документальність» «живої картини» має ідеологічну мету: довести глядачам, що середньовічна Русь — це і є Росія. Українців у Києві ніколи не було, тому утворення якогось чергового «кеернеру» — це справедливе повернення до «іконних» витоків... На такий «науковий» висновок творці фільму не пошкодують грошей: орієнтовна вартість стрічки — 36 мільйонів доларів. Дорожнеча «Викинга» його творців не бентежить: мета варта коштів...

На щастя, не дрімають і вітчизняні історики: щойно відбулася презентація проекту «ЛІКБЕЗ. Історичний фронт», завдання якого — спростовувати найпоширеніші міфи російської пропаганди проти України. «Добровольчий батальйон істориків проти російських міфів», — назвав учасників проекту голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович і запевнив, що такий науковий підрозділ дуже потрібний в інформаційній війні. Сайт «ЛІКБЕЗ» — для тих людей, які шукають надійне джерело для отримання компетентної історичної інформації. Поза сумнівом, це джерело дуже знадобиться мешканцям сходу держави, які мало орієнтуються в історії України, але адекватно оцінюють дурман сепаратистської агітації. «Звичайно, ми не можемо зупинити вал путінської пропаганди, це несумісні ресурси й масштаби, — пояснює координатор проекту Кирило Галушко. — Ми не достукаємося до кожного українця, якого зазомбувало російське телебачення. Наш ресурс — для тих людей, які хочуть сформувати свою позицію і мати можливість її обґрунтовувати».

На сайті «ЛІКБЕЗ» можна знайти прості роз'яснення про найпоширеніші перекручення української історії. А для тих, хто хоче дізнатися більше, — подається посилання на джерела. Над проектом працюють майже 20 авторитетних науковців. А взагалі — це громадська ініціатива, яку держава підтримує лише морально.

Історики вже спростували 50 найпоширеніших міфів, які запустили «викінга» в такі теми, як: Крим і Новоросія — одвічні російські території; Україна — це штучне утворення, яке не має історії до 1991 року; українці — народ-зрадник, який під час Другої світової був нацистськими колаборантами і не вніс жодної лепти в перемогу над Гітлером. Як спростовувати цю брехню в дискусіях з ошуканими шовіністичною ідеологією земляками, можна дізнатися з матеріалів сайта. До речі, з огляду на актуальність, перша його версія подається російською мовою. Надалі, крім української, планується поява англійської, німецької та французької версій. Знання про Україну не завадять і нашим партнерам на Заході, які часто все ще плутають дві країни...

«Україна, що йде на Захід, забирає з собою легімітацію російської держави, і ми залишаємося Московією, котра була населена незрозуміло ким. Росія тоді повинна буде почати відлік своєї історії не з тисячолітньої історії Християнства та Хрещення Русі, а з Андрія Боголюбського, з XII століття — а це вже зовсім інша історія». Один з найавторитетніших аналітиків пострадянського простору Лілія Шевцова.

Зрозуміло, чому путінські «викинги» тягнуть нас у свою Моксель...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Зустріч у Слов'янську: ми одного роду й кореня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Для нас місто Слов'янськ, так само як і Черкаси, як всі інші міста України, — це рідна земля, — сказав Юрій Олегович в урочистій промові на святковій лінійці. — Історія свідчить, що у 1645 році засновниками і оборонцями фортеці Тор, яка згодом стала Слов'янськом, були козаки з Наддніпрянщини. Отже, ми з вами — земляки, одного роду і кореня. Відбудова школи у Слов'янську — це тільки початок допомоги Донбасу. Нині ми беремо участь у відбудові інших об'єктів, зокрема, школи в Лисичанську.

Голова Черкаської ОДА пригадав, що близько двох місяців тому, коли він відвідав визволене місто, тут було пусто й страшно, а сьогодні скрізь — усміхнені обличчя. Тут — уже інше, мирне і спокійне, життя. Пережита трагедія змусила багатьох людей переглянути свої погляди. Чимало з них стали справжніми патріотами України.

Звісно, є у Слов'янську й прихильники так званої «ДНР». Але нині вони мовчать, відкрито не виступають проти Києва. Тож загалом духовна атмосфера, що нині панує в місті, — спокійна, проукраїнська.

...Неподалік від школи № 15 боєць батальйону «Айдар» роздавав газету зі статтею про свій підрозділ. До нього один за одним підходили учні та їхні батьки.

— А можна і нам по газеті? — спитали двоє хлопців років дванадцяти.

— Звісно, беріть, — відповів боєць.

— За кілька років і ми служитимемо, — сказали хлопці.

— Підете в армію?

— Обов'язково. Треба ж Батьківщину захищати! Слава Україні!

Черкащанам було важко повірити, що все це вони чули у Слов'янську, — місті, яке зовсім нещодавно було центром проросійських «ополченців» і де збиралися численні мітинги на підтримку «ДНР».

Утім, як невдовзі стало зрозуміло, у російськомовній слов'янській школі № 15, що в самісінькому центрі міста, гасло «Слава Україні!» — на піку популярності. Принаймні під час святкової лінійки з нагоди відкриття школи після відбудови — щоразу, коли хтось вітав школярів цим гаслом, вони дружно підхоплювали: «Героям слава!». Від старшокласників до молодших учнів.

Хлопці й дівчата зі старших класів буквально обступили черкащан — розповідали про пережите, розпитували про Шевченків край.

— Мені, можна сказати, пощастило, — ділиться Катя Ампілогова з 11-го класу. — Спочатку я була в таборі у Святогірську, а потім — з батьками в Харківській області у бабусі...

— А я весь час був тут. Ми боялися залишати дім, — каже Женя Федорищев, також із 11-го класу. — Біля залізничного вокзалу у Слов'янську живе моя бабуся. Ми два тижні провели у неї — там було менш небезпечно. Перед відходом «ополченців» стало особливо страшно. Дві ночі ми спали у льосі. Запаслися продуктами, водою. На вокзал привозили гуманітарну допомогу. Бойові дії тривали всю ніч і закінчувалися рано вранці. Все це мені запам'ятається на все життя.

— А образа є якась на когось? — запитали ми.

— Ні, образи немає, — впевнено відповів Женя.

— Ми теж живемо у центрі міста. Наш будинок не постраждав, а от у будинок навпроти снаряд влучив, — розповіла Катя Гузикова з 9-Б класу. — Слава Богу, ніхто не загинув. Але рознесло вікна, пошкодило дах. Наша сім'я весь час залишалася у Слов'янську. Було страшно... Як і більшість мешканців міста, ми ховалися у підвалах. Звісно, шкода людей, які загинули. Шкода до сліз...

— А яке ставлення у людей було до «ополченців»?

— Нейтральне, — щиро відповіла Катя.

— А нині — яке?

— Чесно кажучи, мені важко відповісти, — сказала дівчинка. — Але, слава Богу, над нами — мирне небо. Все заспокоїлося. Все приходить у нове русло. У нашому класі більшість — за Україну, за її єдність. Сподіваюся, що й решта з часом усвідомить, хто хоче добра нашій державі, а хто приносить зло.

Для повноцінної роботи освітнього закладу гості передали оргтехніку, комп'ютери, канцелярське приладдя, шевченківську бібліотеку та методичну літературу. Від митців Черкащини — художнє панно. Директор школи Наталія Гелюх щиро подякувала Юрієві Ткаченку за організовану ним допомогу.

А потім у вестибюлі школи було урочисто відкрито барельєф Тараса Шевченка. На ньому напис: «Школу № 15 м. Слов'янська відбудовано коштом Черкаської області. 24 серпня 2014 року».

І гості, й господарі висловили побажання, що було б символічно, якби школі Слов'янська присвоїли ім'я Великого Кобзаря.

Максим СТЕПАНОВ, Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси—Слов'янськ—Черкаси.

Вишиванка й віночок у солодкому виконанні

Мешканці Донецька замовляють торти з українськими мотивами. Чи не найскладніше — непомітно провезти вироби через блокпости. Постійні обстріли внесли зміни до звичайного життя донеччан, у тому числі й у родинні свята. Їх тепер переважно відзначають удома: кількість працюючих кафе чи ресторанів скоротилася, до того ж варто враховувати комендантську годину. Ще однією перешкодою стає відсутність широкого вибору у кондитерських відділах. У супермаркетах здебільшого є торти й тістечка місцевого виробництва, майстри виїжджають із міста, невеликі цехи закриваються.

Донеччанка Ольга за освітою — економіст-міжнародник, але має інше покликання: вже кілька років виготовляє торти на замовлення. Співрозмовниця визнає: із початком війни кількість клієнтів значно скоротилася. У місті, де заморозили виплату пенсій, зарплат і роботу банків, не всі мешканці можуть дозволити собі торт на свято. «Якщо раніше робила чотири-п'ять тортів на місяць, то тепер такого немає, навіть виставлятися не можемо». Зате тішить той факт, що замовники дедалі частіше обирають українську тематику для святкових виробів. Люди, які в окупованому Донецьку продовжують підтримувати єдину Україну, наважуються висловлювати свої погляди хіба що у вузькому сімейному колі. Про це свідчать одні з останніх замовлень — торти у вигляді вишиванки і віночка з маків.

— У мене правило: замовлень телефоном не приймаю, потрібно обов'язково зустрітися з людиною, дізнатися про її смаки, обговорити ідею. Роблю ескізи і за кілька днів пропоную варіанти. Так вийшло і цього разу. Дівчина збиралася подарувати своєму хлопцю на 25-річчя торт. Спочатку я запропонувала у вигляді автомобіля. Але замовниця хотіла щось з української тематики. Тоді виникла ідея вишиванки — і дівчина була в захваті. Це — саме те, що треба, — розповіла Ольга.

Торт у вигляді віночка з вишитим рушником замовила подружня пара на «срібне» весілля. Щоправда, через дефіцит матеріалів для кондитерів у Донецьку обручки довелося зробити не «срібними», а «золотими». Зате у вузькому родинному колі торт став окрасою свята.

Та чи не найскладніший етап замовлення — доставка. Дотримувалися найсуворішої конспірації, аби провезти вироби з українською символікою, оминаючи блокпости. Адже якби бойовики перевірили вміст коробок, це могло б завершитися арештом для патріотів. Ольга сфотографувала торти одразу після виготовлення, але згодом ці фото з телефона довелося знищити — з міркувань безпеки.

Кондитер каже, що повернулася до Донецька після чотирьох місяців перебування в евакуації і нині пробує налагодити роботу цеху. «Це не мій основний заробіток, виготовляю торти для задоволення. Але з матеріалами та професійними інструментами — дуже сутужно. Те, що доступне в Києві, неможливо замовити в Донецьку: пошта не працює. Через зростання курсу валюти здорожчали фарби, мастика. Утім свята ніхто не скасовував — і людям потрібна наша робота».

Ольга мріє виготовити великий торт, що за формою нагадував би карту України. Такий виріб мав би гарний вигляд на виставці кондитерів, однак це поки неможливо. Та співрозмовниця впевнена: ситуація зміниться, адже в місті залишається багато патріотично налаштованих людей. І настане час, коли з «українським» тортом уже не треба буде ховатися.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

Фото надане героїнею публікації.

За якими правилами живе Луганськ?

«ЛНРівських» студентів відрахують із українських вузів

Студентів, які розпочнуть навчання в Луганську, відрахують. Про це повідомили в Луганському національному університеті імені Тараса Шевченка. «Сьогодні в Луганську можна почути багато закликів до виходу на навчання або роботу, але всі вони незаконні. Можу сказати про наш вуз — ми працюємо в Старобільську, приймаємо абітурієнтів, організовуємо навчальний процес для старшокурсників, і випускники наші будуть, як і раніше, одержувати українські дипломи. Якщо ж хтось зі студентів піде на повідку у «ЛНРовів» і вийде на навчання в Луганську, то, хочу вам сказати, ці люди будуть дуже розчаровані наприкінці навчання, коли отримають диплом невизнаної республіки. А з нашого вузу їх доведеться відрахувати», — розповів ректор ЛНУ Віталій Курило. У вузі зазначили, що офіційно ЛНУ перебуває в евакуації в Старобільську, а колишній університет, який у Луганську, не контролюється ні ректоратом, ні Міністерством освіти та науки України. У вузі стурбовані ситуацією, переживають, що студентів можуть обдурити. Тому ректорат університету закликає учнів уважно стежити за новинами на тимчасовому офіційному сайті і чітко розуміти: ЛНУ імені Тараса Шевченка — законний український вуз, а те, що від нього залишилося в Луганську, — ніким не визнаний навчальний заклад.

Цитата

Командир батальйону «Айдар» Сергій Мельничук: «Заява терористів з так званої «ЛНР» про встановлення контролю над містом Щастя не відповідає дійсності. Вони знають, що програють, тому все, що їм залишається — дезінформувати населення. Місто і ТЕС повністю контролюються Збройними Силами України та добровольчим батальйоном. У нас достатньо сил і засобів для відбиття будь-якої атаки ворога. У мене немає сумнівів, що її поширюють проросійські терористи, можуть повірити тільки путінські телеканали та куратори бандитів із ФСБ. Дезінформація про часткове захоплення міста бойовиками поширюється навмисно для того, щоб посіяти паніку серед мирного населення».

Навколо «гуманітарки»

Луганщина нарешті отримала гуманітарну допомогу, організовану українським урядом і передану Міжнародному Комітету Червоного Хреста ще в серпні. Раніше керівництво «ЛНР» відмовлялося її приймати, посилаючись на допомогу «сусідньої братньої держави». Сьогодні політика «ЛНР» змінилася. У Луганськ уже зайшли перші десять вантажівок з української «гуманітаркою». Вона зосереджена на складах Червоного Хреста в Луганську та роздається тим, хто її потребує. За інформацією уповноваженої Президента з питань урегулювання ситуації на сході України Ірини Геращенко, цей вантаж, майже 600 тонн (консерви, крупи, цукор, борошно, предмети гігієни), зберігається на складах Старобільська, Сєверодонецька і призначений конкретно для Луганська. Найближчим часом до Луганська відправлять чергову партію.

За словами Ірини Геращенко, доставка гуманітарного вантажу стала можливою завдяки початку перемир'я. Це «перші маленькі, але важливі результати мирного плану», — відзначила вона.

А в цей час, щоб одержати хоч якісь продукти харчування, луганчани займають чергу із чотирьох годин ранку, незважаючи на встановлену бойовиками «комендантську годину». Пункт з видачі сухих пайків організований у будівлі Луганського міського управління МВС. Продукти дають нерегулярно. Іноді жителям обласного центру доводиться простояти в черзі з раннього ранку до пізнього вечора і залишитися ні з чим. Але люди стоять. Ставлення до гуманітарної допомоги не однозначне. Для одних її походження не має значення — з України чи Росії, головне, що це продукт харчування. Для інших важливо, щоб цю допомогу було надано саме українською стороною як доказ, що офіційний Київ про луганчан пам'ятає і намагається їм допомогти. Треті — зацікавлені в одержанні саме російської допомоги, і чекають не дочекаються білих путінських КамАЗів. Вони приходять на Луганщину не окремою колоною, а в складі військової техніки. Як повідомляють очевидці, одна з таких колон пройшла через Луганськ 19 вересня і направилася убік Алчевська. Техніка пересувалася кілька днів поспіль по 20—30 машин в одній колоні. У вантажівках було помічено велику кількість ящиків з боєприпасами. Зокрема, з патронами для стрілецької зброї калібру 7,62 мм і 5,45 мм. Також у колонах вантажівок на причепах везли артилерійські гармати.

ДО РЕЧІ

Міжнародний Комітет Червоного Хреста має намір надати допомогу жителям Донбасу, чиї будинки постраждали в результаті бойових дій. У найближчі тижні МКЧХ буде розподіляти основні будівельні матеріали в Луганську для швидкого ремонту дахів і вікон для 500 будинків, а також матеріали і експертну підтримку для ремонту міської водопровідної мережі.

Замість зарплати — сухий пайок

Разом із закликами повертатися додому, до Луганська, уряд самопроголошеної «ЛНР» зобов'язує місцевих жителів повернутися на свої робочі місця. Щоправда, зарплати при цьому не обіцяє. Зокрема, бойовики намагаються налагодити роботу ДП «Луганський авіаційно-ремонтний завод». Це підприємство вони захопили ще на початку червня, оголосивши, що воно переходить під їх контроль. Тоді співробітники заводу змусили покинути територію підприємства, а сьогодні, навпаки, змушують повернутися. Тим, хто вийде на роботу, обіцяють сухпайки. Примітно, що під час артобстрілів на територію заводу не впав жоден снаряд. Продовольчі пайки замість зарплати обіцяють видавати за роботу також педагогам, лікарям та іншим бюджетникам. Днями в так званому будинку уряду «ЛНР» були організовані збори головних лікарів медзакладів Луганська. Медиків зобов'язали організувати вихід на роботу всіх співробітників лікарень, а тих, хто ігнорує це рішення, наказали звільняти, керуючись при цьому тільки російськими законами. Норми українського трудового законодавства до уваги не беруться.

Цікавість допомогла

Завдяки пустій цікавості співробітника Сєверодонецького підприємства «Азот», удалося вчасно знешкодити арсенал потужної бойової зброї. Проходячи повз колодязь неподалік першого мосту, що веде в місто Лисичанськ, чоловік заглянув у нього й обімлів. Про свої підозри він повідомив у міліцію. На місце надзвичайної події негайно виїхала слідчо-оперативна група Сєверодонецького міськвідділу міліції ГУМВС України в Луганській області разом із працівниками Державної служби надзвичайних ситуацій. Оглянувши колодязь, правоохоронці вилучили звідти 33 мінометні міни різного діаметру, 2 ящики тротилових шашок у кількості 161 штуки вагою по 400 грамів кожна, авіаційну бомбу та сім вривників. При цьому, за інформацією правоохоронців, електрошнур детонатора з колодязя вів у лісосмугу біля ріки Сіверський Донець. Очевидно, планувався вибух мосту через цю ріку.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ФОТОФАКТ

До Житомира завдяки міжнародному благодійному фонду «Поліський оберіг» трьома автомобілями привезли 5 тонн гуманітарного вантажу з Латвії і Литви для військових, які перебувають на сході України. Іноземні благодійники також надіслали патріотичні листівки та листи підтримки нашим землякам, довідався наш власкор Олексій КАВУН.

На знімку: перезавантаження в українські машини.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

СВАВІЛЛЯ

Бійця АТО разом з шестирічним сином виселяють з будинку

Роман Пасєка, боєць батальйону «Вінниця», який нині перебуває у короткотерміновій відпустці, отримав постанову державної виконавчої служби Тиврівського району про примусове виселення з будинку через борги перед банком.

Виселяють не тільки його одного, а й членів сім'ї. Парадоксальність ситуації в тому, що у будинку, який належить Пасєкам, проживає їхній шестирічний син. Незважаючи на те, що чинне законодавство забороняє залишати без даху над головою неповнолітніх дітей, суддя Тиврівського районного суду Марія Ліщишина задовольнила позов представника одного з комерційних банків. У рішенні суду названо прізвища кожного члена сім'ї, які мають залишити будинок через заборгованість перед банком.

— Найжахливішим у цій ситуації є факт зневажання прав неповнолітньої дитини, — каже адвокат Геннадій Болтак. — Якщо неповнолітнього виселяють, має бути вказано, де надалі він має проживати. У рішенні суду проігноровано цей факт. У справі відсутнє рішення комісії з питань захисту прав дитини, що діє при райдержадміністрації. Суддя відхилила моє клопотання про витребування такого документа.

Пасєки брали у банку кредит в американських доларах за тодішнім курсом у співвідношенні один долар до п'яти гривень. Роман мав роботу, на якій непогано платили, дружина також працювала, тому вчасно сплачували банку кошти. Але ситуація змінилася не на їхню користь і не з їхньої вини. Сплачувати кредит за курсом удвоє більшим молода сім'я не має можливості. До того ж і чоловік, і дружина втратили роботу. Роман їздив на заробітки у Москву, та у зв'язку з ускладненням стосунків між державами повернувся додому.

— Ми продали вже все, що було у будинку, — каже дружина Романа Яна. — Навіть дошки, з яких був зроблений паркан. Але нас це не рятує.

Мораторій про заборону відчуження майна, придбаного за кредити в іноземній валюті, як пояснив юрист, на будинок бійця не поширюється. Закон прийнято пізніше, ніж суд виніс рішення про виселення Пасєків із будинку.

У ситуацію втрутилася Тиврівська райдержадміністрація. Заступник голови РДА Валерій Киришов повідомив кореспондентові «Голосу України», що терміново скликав позачергове засідання комісії з питань захисту прав дитини, де прийнято рішення про заборону виселяти неповнолітню дитину. Документ передали до суду, а також у районне управління юстиції. Валерій Киришов зазначив: у розмові з начальником районного управління юстиції просив взяти до уваги документ і відстрочити виконання постанови про виселення.

Тим часом бійці батальйону «Вінниця», куди знову має поїхати Роман Пасєка, обіцяють після повернення додому взяти активну участь у люстрації судді, яка відверто нехтує законодавством.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Крим: триває полювання на інакомислячих

Слідом за ситуацією навколо приміщення в Сімферополі, в якому до останнього часу знаходився меджліс кримськотатарського народу та який був змушений покинути його у зв'язку з репресивними діями з боку ФСБ і Слідчого комітету Росії, зазнали тиску й активісти кримськотатарського руху.

Так, буквально минулої неділі член меджлісу Гаяна Юксель, що поверталася з Києва, була висаджена в Джанкої, де російські прикордонники протримали її понад три години. А потім провели опитування, з якою метою вона їздила до Києва.

«У мене там живе чоловік — радник голови меджлісу, якому заборонено в'їжджати до Криму. Я його не бачила більше місяця. Я про це й розповіла. Само опитування тривало не більше 15 хвилин, поводилися вони чемно, але сама процедура була вкрай неприємна», — повідомила Юксель журналістам.

Напередодні на трасі Сімферополь—Джанкой невідомі зупинили автомобіль, у якому їхав активіст кримськотатарського руху Надир Бекіров, котрий хотів у Джанкої пересісти на потяг до Києва, звідки він мав вилетіти до Нью-Йорка на конференцію про проблеми корінних народів.

За свідченням Н. Бекірова, дорогу перепинив мікроавтобус, з якого вийшли люди в масках і, грубо вклавши його та водія на землю, вилучили в активіста паспорт і зникли в невідомому напрямку.

22—23 вересня в Нью-Йорку проходило спеціальне засідання Генасамблеї ООН під назвою «Всесвітня конференція з проблем корінних народів», куди було запрошено представників кримськотатарського народу. Варто відзначити синхронність дій у Криму та США тієї ж Росії, щоб можна було дійти висновку про те, кому це вигідно.

За інформацією міністра закордонних справ України Павла Клімкіна, Росія висловила протест у зв'язку із запланованою участю меджлісу в Нью-Йоркській конференції, який, утім, відхилив Секретаріат ООН. У конференції візьмуть участь і Мустафа Джемілєв, і Рефат Чубаров, утім на неї не потраплять багато запрошених активістів з окупованого Криму, в котрих просто бандитським способом відбирають паспорти.

Сам національний лідер кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв переконаний: поки Крим залишається окупованою територією, розв'язувати проблему кримських татар, на яких дедалі частіше почала тиснути місцева влада, — неможливо.

В інтерв'ю «Deutsche Welle» він сказав, що, за його підрахунками, останнім часом на території анексованого Росією півострова силовики провели 30—40 обшуків у будинках кримськотатарських активістів, членів меджлісу, у мечетях, медресе, бібліотеках у пошуках зброї, наркотиків і так званої забороненої літератури.

«Ми звертаємося до всіх міжнародних інстанцій, підтримуємо відносини з посольствами. Але я не думаю, що це матиме якийсь ефект, адже ми маємо справу з державою, яка не дотримується ні моральних, ні етичних, ні правових норм. Можливо, можна якось послабити пресинг на кримськотатарський народ, але розв'язати проблему до визволення Криму від окупації неможливо», — сказав в інтерв'ю авторитетній радіостанції М. Джемілєв.

Складно уявити, що заповзятливі поліцейські, прикордонники, оперативники ФСБ, спецназ, а також місцева «самооборона» раптом самі почали масований наступ на меджліс, який є виразником інтересів усього кримськотатарського народу.

Невже хтось у далекій Москві думає, що такими грубими методами, шляхом відбирання паспортів, безпричинних обшуків удасться залякати цілий народ, який понад 40 років домагався свого повернення на батьківщину і тепер бореться за своє виживання і за свою національну гідність.

Напевне можна сказати, що нічого у кримських маріонеток і їхніх кремлівських ляльководів не вийде, кримськотатарський народ так само стійкий, як і увесь український народ, котрий згуртувався перед загальним лихом, занесеним з північного сходу.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

Більше матеріалів дивіться на сайті golos.com.ua (рубрика «День. Схід. АТО»)

Правовий статус переселенців: проблеми, що розв'язуються

Від початку оголошеного перемир'я експерти фіксують: кількість переселених людей із районів проведення антитерористичної операції зменшується. Мешканці визволених від бойовиків населених пунктів на сході країни поступово зважуються повертатися до рідних домівок. За даними Міжвідомчого координаційного штабу, на цей крок уже пішли майже 40 тисяч українців. Та для багатьох це повернення все ще залишається мрією, до того ж нездійсненною принаймні в найближчій перспективі. Тільки за офіційними даними у країні зареєстровано понад 268 тисяч переміщених осіб. Попри те, що поняття «вимушені переселенці» в наше життя ввійшло від самого початку проведення АТО, і досі правовий статус зазначеної категорії громадян на законодавчому рівні чітко не визначено і не закріплено. Така невизначеність не дає внутрішньо переміщеним особам можливості повною мірою розраховувати на соціальний захист від держави, а відсутність встановлених адміністративних механізмів створює для останніх перепони в реалізації своїх прав, зокрема під час отримання доступу до власних банківських рахунків, переведення до інших навчальних закладів, перереєстрації підприємств тощо.

На що можуть розраховувати переселенці і що мають робити, щоб скористатися власними правами, розбирався «Голос України».

Житло є

Одним із найгостріших питань, що постає перед особами, які вимушено покинули свої домівки, є пошук нового житла для себе та своєї родини. Спеціально створеними регіональними штабами спільно з місцевими органами виконавчої влади постійно здійснюється пошук приміщень для розміщення громадян, які виїхали з небезпечної зони, відбувається їхня паспортизація та перевірка на відповідність вимогам для тимчасового розміщення людей.

Після звернення до відповідної державної адміністрації за своїм місцезнаходженням, особі буде надано житлове приміщення для тимчасового проживання. Окрім цього, для створення комфортних умов пошуку житла створено урядовий онлайн ресурс (vpo.gov.ua). На ньому можна знайти інформацію про те, в яких населених пунктах і скільки переселенців можуть прийняти, яке житло їм пропонують: квартири, гуртожитки, санаторії тощо. Щоб знайти житло за потребами, слід заповнити спеціальну форму. У ній вказати, в якому регіоні чи населеному пункті ви хотіли б зупинитися, зазначити, чи потрібно вам, щоб поблизу була школа або дитсадочок, і в якій галузі хочете знайти роботу.

Відновлення документів за спрощеною процедурою

Щоб мати можливість принаймні розраховувати на допомогу та підтримку з боку держави, людині потрібно довести, що вона є вимушеним переселенцем і в «чужому місті» опинилася саме внаслідок початку військових дій на сході країни. Доказом цього слугують документи, що підтверджують факт проживання особи на території проведення АТО. І передусім мова йде про паспорт громадянина України з відміткою про реєстрацію місця проживання. Якщо під час переїзду паспорт було втрачено, перше, що має зробити людина, — подати заяву про його відновлення за місцем нового перебування, звернувшись до Державної міграційної служби України. При собі бажано мати будь-який інший документ, що посвідчує особу, як от: закордонний паспорт, водійське посвідчення, свідоцтво про народження тощо. Крім того, необхідно буде надати три фотокартки, розміром 3,5 х 4,5 см. Доведеться сплатити і 39 гривень держмита. Новий паспорт буде готовий за 1—3 місяці. На час, поки виготовляється документ, переміщена особа отримує тимчасове посвідчення громадянина України. Варто знати: такого тимчасового посвідчення достатньо для того, щоб стати на облік в центрі зайнятості або отримати допомогу з безробіття.

Нові паспорти можуть видавати із зазначенням у них інформації, заповненої від руки та завіреної гербовою печаткою. Після завершення АТО такі паспорти підлягатимуть обміну.

У разі, якщо паспорт втрачено з вини громадянина, доведеться сплатити штраф у розмірі від 17 до 51 гривні. Оскаржити винесене рішення та довести, що документ було втрачено з незалежних від дій особи обставин, можна в судовому порядку. Для цього необхідно надати суду будь-яку інформацію (в тому числі свідчення свідків), що підтверджуватиме відсутність вини особи.

Увага! З питань відновлення втраченого паспорта можна звертатися на «гарячі лінії» Державної міграційної служби України (044) 278-50-30 та Паспортного сервісу (044) 392-01-94.

Ще один документ, необхідний для повноцінної реалізації прав та гарантій вимушених переселенців, — довідка про присвоєння ідентифікаційного коду. У разі втрати відновити її можна в будь-якому відділенні Державної фіскальної служби за місцем перебування. Для цього потрібно подати заяву на бланку встановленого зразка із проханням про видачу дубліката. Важливо пам'ятати: дублікат довідки про присвоєння ідентифікаційного коду видається в день звернення з відповідною заявою.

Увага! По консультацію ви можете звернутися на «гарячу лінію» Державної фіскальної служби 0-800-501-007.

До речі, відновити можна і втрачене свідоцтво про народження. Для цього звертатися потрібно до відділу реєстрації актів цивільного стану (РАЦС) за місцем нового перебування.

Соціальна допомога

Для отримання всіх видів державної соціальної підтримки вимушеним переселенцям потрібно звертатися до найближчої (до місця фактичного проживання) установи соціального захисту населення. Для отримання, призначення чи перерахунку пенсії слід звернутися до найближчого відділення Пенсійного фонду України. При собі потрібно мати паспорт, посвідчення отримувача пенсії та довідку про присвоєння ідентифікаційного коду. За заявою пенсіонера в терміновому порядку буде забезпечено переведення пенсійної справи за новим місцем фактичного перебування та здійснюватимуться пенсійні виплати.

Для отримання допомоги при народженні (усиновленні) дитини, допомоги одиноким матерям, опікунам та піклувальникам, дітям-інвалідам та інвалідам з дитинства, малозабезпеченим сім'ям тощо звертатися потрібно до органу соціального захисту населення, служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді за місцем фактичного проживання (перебування). Набір необхідних документів: паспорт, довідка про присвоєння ідентифікаційного коду та свідоцтво про народження дитини.

Проблеми з отриманням соціальних виплат можуть виникнути, якщо в особи відсутні необхідні документи (втрачено паспорт, пенсійне посвідчення чи інші документи). Їх доведеться відновлювати і лише після цього можна знову звертатися по отримання належних виплат. Куди звертатися в разі втрати документів, описано вище.

Медична допомога

Після прибуття до тимчасового місця проживання, особі, що покинула небезпечну зону, необхідно в найкоротший термін зареєструватися в найближчому медичному закладі системи охорони здоров'я. Це дасть можливість забезпечити отримання невідкладної допомоги. Для взяття переселенців на облік у медичному закладі бажано, щоб у пацієнта були в наявності документи, що підтверджують особу, і медична картка. У разі, якщо останньої немає, необхідно буде написати заяву на ім'я головного лікаря і картку заведуть. Платити за «приписку» до медичного закладу не потрібно.

Якщо в родині очікується народження дитини, необхідно дізнатися місцезнаходження найближчого медичного закладу (жіноча консультація, пологовий будинок) і в перші дні після прибуття стати там на облік.

У разі, якщо у вимушено переміщеної особи спостерігаються явні симптоми порушення стану здоров'я (запаморочення, різке підвищення температури, тощо), потрібно одразу викликати «швидку допомогу».

Окрім цього, якщо хоча б один із членів родини має тяжкі хронічні захворювання і постійно потребує медичного забезпечення, яке раніше отримував за рахунок держави, то, обираючи місце тимчасового перебування, особи мають попередньо отримати інформацію про найближчі медичні заклади, де можливо отримати таку допомогу.

У разі виникнення будь-яких проблем, розв'язати їх можна, звернувшися до профільного структурного підрозділу відповідної державної адміністрації або зателефонувати на «гарячу лінію» 0-800-801-333.

Працевлаштування на новому місці

Якщо особа, яка залишила зону конфлікту, шукає роботу, вона має можливість звернутися по державну допомогу до найближчого центру зайнятості за місцем свого перебування.

За допомогою спеціалістів центру можна знайти як тимчасове, так і постійне місце працевлаштування. Окрім цього, служба зайнятості надає можливість громадянам пройти навчання чи підвищити кваліфікацію за рахунок держави. У крайньому випадку людина зможе отримати статус безробітного. Для цього при собі потрібно мати паспорт громадянина України (або інший документ, що посвідчує особу) та за наявності довідку про присвоєння ідентифікаційного коду, трудову книжку, документи про освіту, військовий квиток (у разі потреби). Якщо в особи немає необхідних документів для реєстрації, їй обов'язково буде надано інформаційно-консультаційні послуги про подальший порядок дій.

Щоб спростити для переселенців процедуру отримання статусу безробітного, а також скоротити перелік необхідних для цього документів, до Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, було внесено відповідні зміни. Тепер реєстрація таких безробітних, надання їм соціальних послуг та матеріального забезпечення на випадок безробіття здійснюється на підставі даних Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування. Це дає можливість безробітним переселенцям скористатися послугами центрів зайнятості навіть за відсутності трудової книжки.

Крім того, в усіх центрах зайнятості створено «гарячі телефонні лінії» та визначено відповідальних фахівців для надання роз'яснень з питань реєстрації, перереєстрації як безробітних у службі зайнятості, призначення матеріального забезпечення на випадок безробіття та отримання соціальних послуг внутрішньо переміщеним особам, здійснюється сприяння у підборі підходящої роботи, в тому числі шляхом залучення до участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру.

Працевлаштуванням переселенців також займаються і волонтери-активісти. Найвідоміша з таких організацій — Центр зайнятості вільних людей.

Закон, на який чекають

Та все-таки, навіть попри всі описані вище спроби держави полегшити життя вимушеним переселенцям, проблем в останніх залишається чимало. Зняти питання та офіційно закріпити статус вимушено переміщених осіб пропонується у проекті закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб». Над ним працювали фахівці адміністрації Президента, група народних депутатів, громадські організації, міжнародні експерти. Зареєстрований законопроект уже перебуває на розгляді у парламенті. Очікувалося, що на голосування його винесуть ще 16 вересня. Та з певних причин цього зроблено не було.

Згідно з положеннями проекту, статус вимушеного переселенця підтверджуватиметься довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи з терміном дії 6 місяців (у разі продовження дії обставин, що спричинили переселення особи, дія довідки може бути продовжена на наступні 6 місяців). Підставою для взяття на облік внутрішньо переміщеної особи є наявність реєстрації місця проживання на території зони конфлікту.

Отримання статусу внутрішньо переміщеної особи за цим законом дасть змогу:

— пенсіонерам, особам з каліцтвом чи інвалідністю, дитині-інваліду, іншим особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, отримати соціальні послуги за місцем реєстрації фактичного проживання без додаткової паперової тяганини;

— зареєструватися як безробітні (отримувати допомогу з безробіття, соціальні та інші послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням на випадок безробіття) навіть за відсутності документів, що підтверджують факт звільнення, періоди трудової діяльності та страхового стажу;

— особам, які не звільнилися з роботи (для набуття статусу безробітного та отримання допомоги з безробіття), можуть припинити трудові відносини, надавши нотаріально посвідчену письмову заяву про припинення працівником трудових відносин з підтвердженням того, що ця заява роботодавцю надіслана рекомендованим листом;

— отримати статус безробітного за відсутності необхідних документів (до їх отримання допомога виплачуватиметься у мінімальному розмірі).

Крім цього, вимушені переселенці матимуть право на:

— сприяння в переміщенні їх рухомого майна;

— забезпечення лікарськими засобами;

— надання необхідної медичної допомоги в державних та комунальних закладах охорони здоров'я;

— влаштування дітей у дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади;

— отримання соціальних та адміністративних послуг за місцем перебування;

— на безкоштовний проїзд для повернення до свого покинутого постійного місця проживання у всіх видах громадського транспорту в разі зникнення обставин, що причинили таке переміщення;

— право на отримання гуманітарної та благодійної допомоги тощо.

Варто зазначити, що в наявній редакції положення закону не поширюватимуться на вимушено переміщених іноземців, які легально проживають на території України.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

ФОТОФАКТ

Чергову партію допомоги від ООН, яку доставили рятувальники Головного управління ДСНС у Херсонській області, отримали 110 вимушених переселенців зі сходу України, котрі знайшли притулок у пансіонаті «Чайка» Генічеського району Херсонщини.

Фото прес-служби ГУ ДСНС у Херсонській області.

Програми відбудови зруйнованого Донбасу

Хоч, незважаючи на оголошене перемир'я, у зоні АТО ще тривають військові дії, керівники держави, урядовці, політики, дипломати, науковці вже міркують над тим, як відбудувати і поставити на ноги зруйнований терористами і сепаратистами Донбас.

Кошти для спецфонду

Дано старт реалізації програми з відновлення інфраструктури визволених територій Донбасу. Президент України Петро Порошенко пояснив, яким буде механізм її фінансування: «Український бюджет фінансуватиме територію, де є мир, діє українська влада, яку повернуто під український прапор. У тому числі влада місцевого самоврядування, яка обрана легітимно».

Для створення спеціального фонду буде проведено донорську конференцію для збирання коштів. Йдеться про десятки мільярдів гривень.

Кабмін готує програму відновлення Донбасу, нещодавно створено відповідне державне агентство. Уряд хоче наповнювати спецфонд для фінансування окремих територій Донецької і Луганської областей за рахунок олігархів, донорів та податків із цих територій. Таке рішення було прийнято на засіданні Кабінету Міністрів 17 вересня.

Водночас в уряді попередили: на відбудову територій, які досі перебувають під контролем терористів, допоки вони не визволені, кошти платників податків із державного бюджету не виділятимуть. «Забирати гроші у Львова, Полтави, Києва, Житомира, у пенсіонерів України, у медиків, вчителів і спрямовувати на відновлення територій, які не контролюються Україною і які розкрадатимуть російські терористи, уряд не буде», — заявив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Багатії нехай скинуться

Міністр фінансів Олександр Шлапак в ефірі одного з телеканалів розповів, як уряд має намір залучати кошти на відновлення Донбасу і до спецфонду держбюджету. «Ми запросимо всіх наших багатих людей і світових донорів скинутися, щоб допомогти відновити Донбас за умови, що там буде мир», — зазначив О. Шлапак.

Зі слів міністра, нині ще рано говорити про податки, які стягуватимуться із східних територій, де наразі триває АТО, враховуючи також те, що ці області і зараз є дотаційними. Однак в уряді прагнуть, щоб податки по Україні платили всі однаково, без привілеїв, у тому числі й «особлива частина Донбасу». «Ми всі однакові, й платити треба як належить», — наголосив Олександр Шлапак.

Скільки збитків завдано Донбасу і скільки коштів потрібно на його відбудову? Лунають різні оцінки і прогнози, від мільярдів гривень до мільйонів доларів. У Кабінеті Міністрів називають суму, необхідну для мінімального відновлення інфраструктури Донбасу, — щонайменше 8—9 мільярдів гривень. Від експертів та аналітиків уже прозвучали цифри до 12 мільярдів. Сума збитків — у десятки разів більша.

Контролювати надходження та витрати спецфонду в уряді хочуть, запросивши до наглядової ради фонду авторитетних людей із самого Донбасу, які стежитимуть, як витрачатимуться гроші. А кошти на зарплати і пенсії на Донбас надходитимуть безпосередньо з держбюджету, як і нині.

ДОРУЧЕННЯ МІНФІНУ

Прем'єр-міністр доручив Міністерству фінансів підготувати проект закону про створення спеціального фонду для відновлення окремих територій Донецької і Луганської областей за рахунок фінансування українських олігархів, міжнародної донорської допомоги та коштів держбюджету, якщо вони будуть отримані з податків із цих територій.

Згадаймо досвід будзагонів

Серед пропозицій щодо відбудови Донбасу є чимало оригінальних. Скажімо, радник Президента України народний депутат Микола Томенко запропонував відновити призабутий із радянських часів досвід будзагонів і шефства.

— Уже сьогодні необхідно розробити та почати реалізовувати державну програму відбудови зруйнованих міст та сіл Донецької та Луганської областей, — вважає політик.

Водночас Томенко застеріг від повторення помилок попереднього періоду, коли українська влада спрямовувала державні кошти для простих мешканців регіону через фірми олігархів — Ахметова, Єфремова чи інших. «Ми не маємо права повторити цю помилку, — наголосив Томенко. — Необхідна зрозуміла, публічна політика фінансування відбудови Донбасу. Для цього може бути використана практика організації будівельних загонів, що утворюються на добровільній основі. Правильною також була б практика закріплення шефства конкретних областей та міст Центральної та Західної України за відповідними містами Сходу».

ПРОГРАМА ЗАЙНЯТОСТІ

У Мінсоцполітики підготовлено проект Програми створення робочих місць для стабілізації ситуації із зайнятістю у Донецькій та Луганській областях на період до 2017 року. Він орієнтується на перезавантаження економіки Донбасу за рахунок високотехнологічних виробництв.

ФАКТ

Збитки від знищення інфраструктури на території Донбасу за час збройного конфлікту на сході України сягають 440 мільйонів доларів. Про це йдеться у звіті Управління ООН з координації гуманітарних питань.

За даними ООН, на території Луганщини та Донеччини пошкоджено понад 2000 об'єктів, серед яких 659 громадських будівель, 1230 приватних будинків та 178 офісів, кількість вимушених переселенців усередині країни досягла 275 489 осіб. У Донецьку закрито понад 70% підприємств.

Думка вчених

Президія Національної академії наук України та її академічні установи готові долучитися до відновлення зруйнованої інфраструктури Донбасу.

— Необхідно в стислі строки провести інвентаризацію всіх розробок наших інститутів, які можуть реально і ефективно допомогти в цій справі, — сказав президент НАНУ академік Борис Патон.

Водночас він переконаний, що відбудова виробничої сфери Донбасу має здійснюватися переважно, а то й навіть виключно на сучасній високотехнологічній основі. Тобто треба не відновлювати старі підприємства, а створювати нові. «Відновлення здебільшого сировинної, ресурсо- та енергозатратної економіки Донбасу стане марним витрачанням величезних коштів, — вважає президент НАНУ. — Це є неприпустимим. Тому вкрай необхідно чітко та науково обґрунтовано визначити основні напрями саме високотехнологічної відбудови Донбасу. Для цього треба запропонувати ефективні механізми, державні важелі та економічні стимули для залучення необхідних інвестицій з боку приватного капіталу».

Мир та економічний розвиток

Інститут стратегічних досліджень «Нова Україна» презентував антикризовий план «Мир та економічний розвиток на Донбасі». Цей документ складається з семи частин і містить пропозиції щодо створення спеціальної парламентсько-урядової комісії з питань постконфліктного врегулювання у Донецькій та Луганській областях, а також модель формування влади на перехідний період. План також містить заходи з відновлення безпеки населення і налагодження мирного життя та заходи щодо економічної реабілітації Донбасу. В ньому також пропонуються шляхи вирішення соціальних проблем мешканців регіону та вимушених переселенців і культурно-гуманітарна складова процесу соціальної стабілізації. Окремим пунктом плану передбачається створення допоміжних інститутів для прискорення реабілітації та розвитку регіону.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ!

Гарячі лінії для переселенців із району проведення АТО

- Для людей, які планують виїхати з району проведення АТО, Міжвідомчий координаційний штаб, Державна служба України з надзвичайних ситуацій: 101, 044-247-30-02, 044-247-32-92, http://www.mns.gov.ua/content/baner.html.
- Для отримання інформації від органів виконавчої влади — урядова гаряча лінія: 0-800-50-73-09.
- Для отримання допомоги у працевлаштуванні — Державна служба зайнятості: 0-800-50-50-60; http://www.dcz.gov.ua, http://www.trud.gov.ua та з питань пенсійних виплат — Пенсійний фонд: 0-800-50-37-53; http://www.pfu.gov.ua.
- Для отримання соціальної допомоги — Міністерство соціальної політики, 044-289-53-68, http://www.mlsp.gov.ua.
- З питань відновлення втрачених документів — Державна міграційна служба: 044-278-50-30; http://dmsu.gov.ua.
- Міністерство освіти та науки України — 044-481-32-11.
- Гаряча лінія Міністерства охорони здоров'я — 0-800-801-333.
- Інтерактивний онлайн-ресурс для переселенців — http://www.vpo.gov.ua.

Корисні ресурси

- Дорожня карта для людей, внутрішньо переміщених в межах країни, для вирішення питань соціального захисту та забезпечення першочергових потреб http://www.mns.gov.ua/files/2014/7/15/dorogn_karta.pdf.
- Дорожня карта, як знайти роботу внутрішньо переміщеним особам http://www.mns.gov.ua/files/2014/8/7/UNDP_employm_IDPsUkraine. pdf.

Перелік гуманітарних інституцій системи ООН, з якими встановлюється зв'язок на відповідних секторальних напрямках щодо отримання міжнародної гуманітарної допомоги

Управління ООН з координації гуманітарних питань — загальна координація гуманітарної допомоги. **Марсель Вассен** — голова Регіонального офісу для країн Кавказу та Центральної Азії Управління ООН з координації гуманітарних справ, vaessen@un.org.

Управління Верховного комісара ООН у справах біженців. Напрямок — непродовольчі товари, допомога та захист внутрішньо переміщених осіб. Контакти: **Ванно Нупеч** — заступник Регіонального представника УВКБ ООН, noupech@unhcr.org.

Програми розвитку ООН в Україні (ПРООН). Напрямок допомоги — засоби для існування, життєзабезпечення. Контакти: **Ініта Пауловіча**, заступник Постійного представника ПРООН, Inita.Paulovica@undp.org.

Дитячий фонд ООН в Україні (ЮНІСЕФ). Напрямок допомоги — вода, санітарія, гігієна, освіта, відновлення зруйнованих навчальних закладів. Контакти: **Руді Лухман** — заступник Представника ЮНІСЕФ в Україні, rluchmanc@unicef.org.

Всесвітня продовольча програма (WFO). Напрямок допомоги — продовольча безпека та харчування. Контакти: **Андрій Заїка**, AndriyZayika@wfp.org.

Всесвітня організація охорони здоров'я (WHO). Напрямок допомоги — співробітництво з МОЗ України. Контакти: **Ігор Пергіненс** — заступник представника ВООЗ в Україні, PEI@euro.who.int.

Міжнародна організація з міграції (МОМ). Напрямок — надання допомоги переселенцям у кризових умовах. Контакти: **Манфред Профазі** — голова представництва, mprofazi@iom.int.

Підготовлено за інформацією Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Громадські та волонтерські організації

Донбас SOS
Вивезення із зони бойових дій
Розселення
Гуманітарна допомога
Юридична допомога
(050) 943-42-28
(068) 545-17-96
(063) 785-11-36
www.donbasssos.org

Центр взаємодопомоги «Врятуємо Україну»
Вивезення із зони бойових дій
Розселення
Гуманітарна допомога
0-800-21-00-07
(099) 172-68-68
(097) 725-70-60
(063) 802-22-94
(066) 318-00-35
www.helpua.center

Гуманітарний штаб допомоги жителям Донбасу
Вивезення із зони бойових дій
Гуманітарна допомога
Розселення
Допомога сиротам
(095) 199-74-81
(050) 620-29-15
(063) 117-89-01
www.fdu.org.ua

Національна асамблея інвалідів України
(тільки для людей і дітей з інвалідністю)
Вивезення із зони бойових дій
Розселення
Гуманітарна допомога
(099) 563-83-11
www.sos.naiu.org.ua

Організація допомоги «Джерело»
Організація місць компактних поселень
Розподіл гуманітарної допомоги
Відновлення/відкриття малих і середніх приватних підприємств
Організація нових робочих місць
(050) 105-92-59
(093) 078-61-82
(091) 949-31-52
http://dopomogadjerelo.com.ua/

Міжнародний благодійний фонд добрих справ
Координація дій при наданні допомоги постраждалим та вимушеним переселенцям
(044) 360-08-75

Восток SOS
Розселення
Гуманітарна допомога
Юридична допомога
Медична допомога
Дозвілля дітей
(066) 705-12-57
(099) 102-53-73
(096) 371-18-47
(093) 932-14-86
www.vostok-sos.org

Крим SOS
Розселення
Гуманітарна допомога
Юридична допомога
(063) 073-16-19
(096) 684-88-47
(095) 031-53-97
www.krymsos.com

Червоний Хрест у м. Харків
Гуманітарна допомога
Інформаційна допомога
(067) 579-42-63 — гаряча лінія, цілодобово

Фонд «Мир та порядок», Харків
Гуманітарна допомога
Інформаційна допомога
0-800-507-911 — гаряча лінія, цілодобово

Волонтерська організація «Станция Харьков»
Гуманітарна допомога
Психологічна допомога
Працевлаштування
(066) 694-96-78
(057) 712-11-23

«Дом друзей»
Розселення
(068) 790-33-77

Реабілітаційний центр «Шпиталь Майдану», Київ
Розселення
Медична допомога
Допомога вагітним
(095) 377-70-14
(050) 117-90-07

Мережа правових приймалень Криму
Юридична допомога
(050) 823-77-02
(066) 686-65-12
(093) 295-18-27
(098) 808-81-93

Центр зайнятості вільних людей
Працевлаштування
(067) 507-09-30
(066) 500-35-75
(093) 167-37-81

«Українська асоціація фахівців з подолання наслідків психотравмуючих подій»
Надання кризової психологічної допомоги
(099) 093-80-10
(099) 346-67-33
(068) 699-41-71

Психологічна служба Майдану
Психологічна допомога
(093) 436-67-33 — цілодобово

Громадська спілка «Рада громадських ініціатив»
Координаційний центр
Розселення
Гуманітарна допомога
Правова допомога
(096) 09-09-103
www.rgi.org.ua

Асоціація «Емануїл» та Альянс «Україна без сиріт»
Забезпечення харчовими продуктами
Розселення
Надання гуманітарної допомоги (одяг, взуття, медикаменти)
(066) 466-50-96

Громадське об'єднання «Українська громада в Криму»
Захист прав та інтересів членів організації, в тому числі вимушених переселенців
(063) 266-72-49

Громадська молодіжна організація «Еталон», Івано-Франківськ
Розселення (Івано-Франківськ та Івано-Франківська область)
Надання соціальних послуг
Забезпечення харчовими продуктами
(050) 237-99-81

До речі. До уваги всіх, хто хоче і може допомогти! На сайтах організацій є закладки на кшталт «актуальні потреби», де вміщено перелік того, чого нині найбільше потребують переселенці. До того ж, завжди актуальною проблемою для людей, що залишилися без даху над головою, є житло! Волонтери розглянуть будь-які варіанти.

Підготовлено за інформацією Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Угода про асоціацію: плюси і мінуси

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Минулого тижня Верховна Рада та Європарламент синхронно ратифікували без перебільшення історичний документ — Угоду про асоціацію. «Голос України» не раз публікував її аналіз, однак, з огляду на важливість цього тексту для розвитку України, пропонуємо ще раз зважити його переваги та недоліки.

Угода про асоціацію — це виклик українській економіці і водночас чи не останній для неї шанс модернізуватися. Створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС відкриє обидва ринки. Більшість мит буде скасовано чи мінімізовано. На чутливі товари, приміром автомобілі, яким складно конкурувати із західними автоконцернами, встановлять багаторічний перехідний період, під час якого ввізні мита на відповідну європейську продукцію буде збережено. Та загалом це означає, що на український ринок прийдуть дешевші і якісніші товари з Європи. Чи витримає це вітчизняний бізнес, чи зможе при цьому ще й завойовувати сусідні ринки? Це питання, на які сьогодні дуже складно відповісти. Утім, до імплементації Угоди маємо ще рік, який можемо витратити на те, щоб підготувати підприємства до нових правил і вищих стандартів якості.

Економічна складова Угоди про асоціацію налічує понад тисячу сторінок тексту. Щоб розповісти про всі нюанси документа, не вистачить не те що однієї газетної полоси, а й навіть кількох номерів. Тому ми зосередимося на головних позиціях Угоди, на яких акцентують увагу економісти.

Напередодні Вільнюського саміту Представництво ЄС в Україні спільно з Міністерством закордонних справ та Міністерством економічного розвитку і торгівлі випустили інформаційний довідник «ЄС—Україна: поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі». Використовуючи його дані, а також матеріали Українського союзу промисловців та підприємців, низки аналітичних центрів, ми спробували конкретизувати, які саме плюси та мінуси обіцяє нам зона вільної торгівлі з ЄС.

Промисловість

Для промислових товарів лібералізація означатиме негайне скасування діючих ввізних мит на більшість товарів. 82,6% мит знімає Україна, 91,8% — ЄС. Для решти встановлено перехідні періоди. Наприклад, спеціальний захисний механізм Україна застосовуватиме протягом 15 років до легкових автомобілів, імпортованих з ЄС.

Постраждати при створенні ЗВТ найбільше може машинобудівна галузь, продукція якої найбільш затребувана на російському ринку. Наприклад, торговельний конфлікт між Україною та Росією вже негативно вплинув на ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод». Утім, нинішні відносини з Москвою і так не дають нашим промисловцям жодних обнадійливих сигналів. Очевидно, що Кремль усіма способами згортатиме співробітництво з українськими підприємствами і проводитиме імпортозаміщувальну політику. Окрім цього, машинобудівна галузь є одним з лідерів фізичного та морального зносу основних фондів, що робить її неконкурентоспроможною порівняно з європейською продукцією.

Сільське господарство

Для сільськогосподарської продукції мита буде скасовано на 35,2% тарифних ліній Україною та 83,1% — Євросоюзом. До решти товарів Україна запроваджує перехідні періоди тривалістю від 1 до 7 років, на 9,8% — часткову лібералізацію та на 3% — безмитні тарифні квоти. Це означає, що для особливо чутливих секторів поглиблена та всеохопна зона вільної торгівлі дає українським виробникам більше часу для адаптації до конкурентного середовища, водночас надаючи споживачам більший вибір продуктів за нижчими цінами.

Мінус полягає у тому, що зросте конкуренція на внутрішньому ринку за рахунок зниження ввізного мита на сільськогосподарську продукцію. Відтак, господарствам доведеться шукати кошти на модернізацію. За попередніми оцінками, на це потрібно 4,5 мільярда євро.

Контроль якості товарів

Угода зобов'язує Україну поступово досягати відповідності з технічними регламентами ЄС та його системами стандартизації, метрології, акредитації, робіт з оцінки відповідності та ринкового нагляду, дотримуватися принципів та практик, викладених у рішеннях та регламентах Спільноти. Також Україна зобов'язується наблизити своє законодавство щодо санітарних, фітосанітарних норм та утримання тварин до норм та стандартів законодавства ЄС. Для контролю створять відповідний підкомітет, який стане майданчиком для розв'язання проблем у цій сфері.

Але щоб пройти ці процедури, потрібні не лише нові закони, а й гроші на модернізацію. На відміну від наших західних сусідів (Угорщини, Польщі, Румунії, Словаччини), які зі статусом кандидата у члени ЄС отримали значні позики на технічне вдосконалення усіх секторів економіки, ми на такі «подарунки долі» поки що розраховувати не можемо.

Підприємницька діяльність

На відміну від класичних зон вільної торгівлі, ця передбачає свободу ведення підприємницької діяльності (а не просто комерційної присутності) у секторах з надання послуг. Такий підхід є безпрецедентним для Євросоюзу. ЗВТ передбачає також законодавче зближення у сфері фінансових, телекомунікаційних, поштових, кур'єрських послуг та міжнародного судноплавства. Україна зобов'язується узгодити своє законодавство з законодавством ЄС у цих секторах. Там, де це буде зроблено, українські компанії отримають доступ до ринку ЄС. Щоправда, право ведення підприємницької діяльності обмежене у низці секторів, визначених у так званому негативному списку.

Державні закупівлі

За винятком закупівель для армії, українські постачальники та надавачі послуг матимуть повний доступ до європейських ринків державних закупівель. Постачальники та надавачі послуг з ЄС матимуть такий само доступ до українського ринку закупівель, що є ще одним прикладом безпрецедентної інтеграції до ринку ЄС держави, яка не є членом ЄС.

Інтелектуальна власність

Усі географічні назви (у тому числі для сільськогосподарської продукції, вин та іншого алкоголю) матимуть високий рівень захисту. Для більшості назв України та ЄС це положення почне діяти вже на стадії тимчасового застосування Угоди. Деякі європейські географічні назви, що тривалий час використовуються українськими виробниками, будуть виведені з українського ринку протягом різних періодів часу: 10 років для шампанського, коньяку, мадейри, порто, хересу, шері, кальвадосу, граппи, португальського анісу, марсали, малаги та токаю; 7 років для пармезану, рокфору та фети.

Врегулювання спорів

Передбачений ЗВТ механізм врегулювання спорів базується на моделі Світової організації торгівлі, але зі спрощеною процедурою. Якщо консультації з того чи іншого приводу виявляться безуспішними, сторони звертатимуться по допомогу до третейської групи, яка складатиметься з трьох членів, обраних зі списку арбітрів. Третейська група надсилає своє рішення сторонам та Комітету з питань торгівлі протягом 120 днів (але не пізніш ніж 150 днів) з дати її призначення. Така постанова є обов'язковою для виконання.

Замість висновку

Зрозуміло, що реалізація такого документа — дуже амбітна ціль, адже доведеться реформувати й модернізувати країну. Зміни не будуть безболісними, адже не всі готові до реформ, які, окрім моральної складової, потребуватимуть ще й коштів. Але чи може Україна сьогодні дозволити собі не змінюватися? У середині двохтисячних автор цих рядків побувала у поїздці для журналістів на українсько-польському кордоні. Поруч з митницею нам показали так званий пункт фітосанітарного контролю. Його збудували й обладнали на гроші ЄС. Приміщення вразило своєю новизною і порожнечею. За словами чиновників, які там працювали, на Захід Україна експортувала лише... мед. Тільки цей продукт на той час пройшов відповідну сертифікацію. Працівники контролю дуже дивувалися, чому інші вітчизняні виробники навіть не намагалися хоча б сертифікувати свою продукцію. Звичайно, сьогодні ситуація змінилася, проте не кардинально. Від того, чи готові сьогодні бізнес та влада реально використати Угоду про асоціацію як план реформ, залежатиме без перебільшення майбутнє країни.

Тетяна ПАСОВА.

Фото прес-служби Ради ЄС.

Такий вигляд має Угода про асоціацію між Україною та ЄС.

Міліція забезпечує правопорядок посиленим складом

Завдання, які ставляться сьогодні перед міліціонерами на визволених від терористів територіях, пов'язані з забезпеченням миру, спокою і встановленням правопорядку. Щоб дізнатися, що робить для цього силове відомство, «Голос України» поспілкувався із керівником управління зв'язків із громадськістю МВС України Ларисою ВОЛКОВОЮ.

— Як МВС наводить лад на визволених від бойовиків територіях?

— На виконання вимог Законів України «Про боротьбу з тероризмом» та «Про міліцію», з метою забезпечення правопорядку у визволених силами антитерористичної операції населених пунктах Міністерство внутрішніх справ вживає організаційних та практичних заходів. До вказаних регіонів відряджають необхідну кількість особового складу з числа патрульної служби, дільничних інспекторів, добровольчих батальйонів, слідчих, оперативних підрозділів тощо. Крім того, використовуються сили місцевої міліції, які пройшли переатестацію та довели свою непричетність до співпраці із самопроголошеними «ДНР» та «ЛНР». Вказані сили міліції патрулюють вулиці, реагують на заяви та повідомлення громадян, виявляють та попереджують адміністративні та кримінальні правопорушення, відновлюють роботу міськрайорганів внутрішніх справ, налагоджують лінію телефонного зв'язку «102». Зусилля зосереджено на створенні рубежів блокування кризового району, захисті особливо важливих об'єктів та об'єктів інфраструктури від терористичних атак.

— Що нового в роботі МВС?

— Діяльність міліції на визволених силами АТО населених пунктах здійснюється на базі існуючих (відновлених) територіальних органів. Крім того, у Службі безпеки України, Державній службі України з надзвичайних ситуацій, Міністерстві внутрішніх справ працюють «телефони довіри», інформація про які поширюється через засоби масової інформації, інтернет-видання та офіційні сайти міністерств.

— Як і ким здійснюється координація правоохоронців на визволених територіях?

— На виконання вимог Закону України «Про боротьбу з тероризмом» та окремих доручень керівництва держави від Міністерства внутрішніх справ виділено майже 9 тисяч працівників міліції та військовослужбовців Національної гвардії України. Для координації, аналізу, планування, контролю та узгодження дій підрозділів міліції з питань захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань у районах проведення антитерористичної операції Міністерство внутрішніх справ відрядило представників, які під загальним керівництвом АТЦ при СБУ виконують покладені на міліцію завдання.

— Розкажіть про інші заходи, які допомагають встановити правопорядок.

— Зважаючи на складну соціально-політичну та криміногенну ситуацію в державі, відомство видало доручення про вжиття низки організаційних і практичних заходів з посилення охорони громадського порядку в східних регіонах. Так, з місцевими держадміністраціями та органами виконавчої влади визначено перелік найважливіших адміністративних будівель та об'єктів критичної інфраструктури як можливих об'єктів диверсій. З метою недопущення спроб їх захоплення збільшено кількість нарядів міліції.

На підставі аналізу оперативної обстановки до місць з найскладнішою ситуацією здійснюється передислокація правоохоронців, у тому числі додаткових сил з інших регіонів. Для належного реагування на повідомлення про злочини створено додаткові слідчо-оперативні групи та групи документування.

З метою забезпечення безпеки громадян у місцях масового відпочинку проводяться оперативно-профілактичні відпрацювання найскладніших районів. Для безпеки громадян на транспортних об'єктах (автовокзалах, аеропортах, у метрополітені) вживаються заходи з попередження виникнення надзвичайних ситуацій, можливих терористичних актів. Проводиться комплекс оперативно-розшукових заходів, спрямованих на реалізацію наявної оперативної інформації, з метою документування протиправної діяльності на території держави, затримання лідерів та активних учасників організованих груп і злочинних організацій. Також здійснюються постійні перевірки транспортних засобів для виявлення фактів незаконного перевезення зброї, вибухових пристроїв, боєприпасів тощо. Забезпечується постійний моніторинг інтернет-ресурсів для виявлення інформації, яка може становити оперативний інтерес.

Олександр ПЕКНИЙ.

Вірменія обирає свій шлях

21 вересня Вірменія відсвяткувала День незалежності. Київ і Єреван пов'язують роки успішних політичних і торговельних відносин. До 2014-го товарообіг між країнами збільшувався. Основними імпортованими товарами були коньяк, коньячний спирт, соки, мінеральні води, товари сільськогосподарського призначення. Україна продавала різноманітні металургійні, хімічні, сільськогосподарські, харчовиробничі товари й обладнання, зернові культури, алкогольні напої, автобуси, покришки. Договірна база між двома країнами включає понад 50 угод.

У промові, присвяченій Дню незалежності, президент країни Серж Саргсян визначив пріоритети розвитку держави: «У недалекому майбутньому ми готуємося стати членом Євразійського економічного союзу, — заявив він. — Таке рішення, як я вже зазначав, обумовлене новими можливостями економічного розвитку, які відкриваються перед Вірменією». Президент уважає, що «членство в Євразійському економічному союзі жодним чином не загрожує політичній незалежності Вірменії».

ООН навчить правильного підходу

ООН пропонує поділитися з українським урядом досвідом роботи з переселенцями, який напрацьовано у Сербії, Косово, Азербайджані та Грузії. Про це в Дніпропетровську заявив спеціальний доповідач ООН з прав внутрішньо переміщених осіб Чалокі Бейані.

— Щодо ситуації з переселенцями, ми розглядаємо питання їхнього захисту, потреби, а також можливості вирішення цих проблем, — розповів Чалокі Бейані. — Ключовим чинником у їхньому захисті є відповідальність уряду. Це нова ситуація для вашої країни. Ми вивчаємо, наскільки України готова працювати відповідно до міжнародних стандартів.

На думку експерта, сьогодні необхідно уникнути продовження ситуації з переміщенням переселенців по території країни. Найправильніший підхід — не політизувати цей процес.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

У рамках акції «Дні європейської спадщини» ЛКП «Львівелектротранс» на території львівського трамвайного депо № 1 влаштував виставку трьох найстаріших трамваїв, що курсували вулицями міста. Для огляду були представлені вагони № 093 (типу 100, Sanok, Польща), № 002 (Г-4, (Gotha), Німеччина) та № 869 (Т-4, (Tatra), Чехія).

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Обіцяють видобувати щороку мільйон тонн вугілля

Шахта №10 «Нововолинська», що будується вже чверть століття, на початку 2015-го повинна дати перше вугілля. Цього року на спорудження важливого об'єкта з державного бюджету виділено 100 мільйонів гривень, заявив голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик.

Коли шахта стане до ладу, то зможе щорічно видобувати мільйон тонн високоякісного палива. Як повідомив керівник виконавчої влади області, товщина пластів тут найбільша серед усіх вугільних підприємств регіону, що гарантуватиме високопродуктивну роботу шахти протягом сорока років.

«Голос України» долучається до справи інформаційного забезпечення завершального етапу будівництва цього енергетичного підприємства.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Стоками, свердловинами й талими снігами півострів не напоїти

За оцінкою провідного спеціаліста інституту сільського господарства Криму Валерія Ляшевського, обсягу води у водоймищах, що забезпечують водопостачання Сімферополя й Севастополя, вистачить приблизно на півроку. І це прогноз, так сказати, усереднений, як загальна температура по лікарні. Насправді в Севастополі, а вірніше — у Чорноріченському водосховищі, яке живить місто-герой, води залишилося від сили на місяць-півтора.

Останнім часом водосховище поповнювалося за рахунок снігу, що випадав у горах і танув протягом весни. Однак цієї зими опадів було мало, і ріки, які течуть із гір, неповноводні. А оскільки найближчим часом, згідно із прогнозом синоптиків, збережеться суха й тепла погода, водосховище не поповнюватиметься.

Загалом для забезпечення міста водою управління капітального будівництва уряду Севастополя здійснює роботу на 19 артезіанських свердловинах. Руку допомоги місту готові протягти кримчани й подавати воду з розташованого неподалік від Сімферополя Міжгірного водосховища. Щоправда, чи надовго її вистачить, голова профільного комітету з водного господарства Криму Ігор Вайль сказати не може. Крим і сам відчуває брак води.

А поки що фахівці говорять про майбутні проблеми. Зокрема про те, що в перспективі в Керченському й Феодосійському регіонах можуть виникнути перебої з водопостачанням. Вони відчувалися вже нинішньої весни й улітку, тривають вони й донині.

Водночас у Криму вирішили ще раціональніше використовувати навіть стічні води. Передбачається після додаткового очищення пускати їх на полив земель сільгосппризначення. Це й зрозуміло, у Криму понад 400 тисяч га зрошуваних земель і потреби у воді величезні. А нинішнього поливного сезону, в умовах, коли канал не працював, на зрошувані землі було подано всього 10 % води від потреби.

Тому без вирішення ситуації навколо Північно-Кримського каналу ніякими артезіанськими свердловинами, стічними водами, талими снігами й іншими заходами проблему не розв'язати.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Почалося віялове відключення світла

З минулої неділі у Сумах почалося віялове відключення світла. Першими від нього страждають мешканці будинків, розташованих у районі залізничного вокзалу та прилеглих до нього дільниць. Світло зникає двічі на добу — з 8.30 до 11.00 та з 18.30 до 22.00. Цей режим збережеться тут до кінця вересня. Опісля настане черга інших мікрорайонів.

Як повідомили у виконкомі Сумської міськради, Міністерство енергетики та вугільної промисловості наказало енергопостачальникам запровадити віялові відключення у зв'язку з дефіцитом потужностей в об'єднаній енергосистемі країни.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

СТИХІЯ

Вирвані дерева, понівечені дахи

Різка зміна погоди цього тижня уже встигла наробити лиха у деяких регіонах. Так, увечері 22 вересня над Костополем пронісся смерч **(на знімку)**, від якого, за попередніми підрахунками, постраждали 70 помешкань по вулицях Рівненській та Піонерській. Стихія позривала дахи, причілки приватних будинків (постраждала навіть п'ятиповерхівка), повиривала з корінням дерева, повідомив міський голова Костополя Євген Денисюк, який ще звечора організував роботи з ліквідації наслідків стихії. Костопільські комунальники працювали злагоджено, була задіяна вся комунальна техніка, тож на вулицях вдалося навести лад власними силами.

Масштаби збитків від стихії разом із Євгеном Денисюком на місці вивчав голова Рівненської обласної ради Михайло Кириллов. Вони побували у домівках костопільчан, які постраждали найбільше. Далеко не всі мають кошти, щоб власними силами відновити зруйноване смерчем, тому люди звернулися по допомогу до влади. Михайло Кириллов пообіцяв посприяти у міру фінансових можливостей.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото надано автором.

***

Тим часом, **як повідомили нам у прес-службі Державної служби з надзвичайних ситуацій**, минулої ночі негода знеструмила 43 населені пункти. У тому числі 20 залишаються без світла частково. За даними ДСНС, в Одеській області знеструмлено 27 населених пунктів (частково — 9), у Львівській — 12 (частково — 8), у Київській — 3 (частково — 2). Окрім того, частково залишився без світла Дніпропетровськ.

Синоптики прогнозують: цього тижня в Україні йтимуть рясні дощі, а також спостерігатиметься сильний вітер, що може призвести до масштабних відключень електрики і підтоплень. Особливо штормитиме на узбережжях Чорного та Азовського морів. Сильні дощі випадатимуть на території Київської, Черкаської, Полтавської, Кіровоградської, Дніпропетровської, Миколаївської, Херсонської та Запорізької областей, а також на півострові Крим. Найменшої ж кількості опадів варто чекати жителям західних регіонів. Утім, негода триватиме недовго — з 25 вересня прогнозується поліпшення умов.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...через війну Макаревич не приїде

У Чернігові скасовано спільний концерт на фестивалі «Chernihiv Jazz Open 2014» Андрія Макаревича та Ільдара Казаханова. Вони мали виступити з програмою «Андрій та Ільдар в Машині» 27 вересня.

Організатори заходу оприлюднили лист, який надійшов від музикантів: «Дорогі друзі! На жаль, ми не зможемо виступити на джазовому фестивалі в Чернігові. «Коли говорять гармати, музи мовчать» — і не всім можливо пояснити, що ми їдемо до України для того, щоб грати музику. Ми обов'язково зустрінемось пізніше, коли стосунки між нашими країнами більш-менш налагодяться. А не налагодитися вони не можуть. Ваші Андрій Макаревич, Ільдар Казаханов».

Незважаючи на відмову відомих музикантів, фестиваль у місті на Десні відбудеться. На сцені Чернігівського обласного музично-драматичного театру чекають на виступи відомих джазових колективів з Франції та Ізраїлю «Cosmicmaurel Trio» та «Omri Mor Trio».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

...ветеран побажав присутнім мирного неба

Найстаршим учасником мітингу з нагоди Дня партизанської слави, що пройшов у Житомирі біля пам'ятника партизанам і підпільникам, був

Іван Якимчук **(на знімку)**. Йому — 104 роки. Ветеран поділився своїми спогадами про ті часи та побажав присутнім здоров'я і мирного неба.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

...студент розробив робототанк

Науковці Національного університету «Львівська політехніка» презентували робототанк, який можна використовувати для розвідки та транспортування поранених. Новинка для військових — це дипломна робота студента університету Михайла Комарницького. Електронний пристрій працює з допомогою Wi-Fi або радіозв'язку чи кабелю. У рух робототанк приводять завдяки системі дистанційного управління. Ним можна керувати на відстані 100 метрів. Має простий інтерфейс. На випробуваннях перевозив до трьох осіб. Може підніматися сходами на висоту десятиповерхового будинку. Міський голова Львова Андрій Садовий розповів, що міська рада підтримає виробників. Уже отримано десять замовлень від Нацгвардії. Вартість робототанка — 40 тисяч гривень, тоді як його зарубіжний аналог коштує до 60 тисяч доларів. Зараз всюдихід проходить випробування на полігоні. Компанія «ВЕЕМ», яка випустила перший аналог, може щомісяця видавати до 100 машин.

Богдан КУШНІР.

Львів.

У Чернігові затримали чоловіка, який «мінував» військкомат та відділ міліції (УНІАН)

Величезний суперторт «обміняли» на допомогу військовим організатори фестивалю національних громад Херсона «Єдина родина», в якому взяли участь етнічні греки, німці, татари, поляки, грузини. Спільно городяни спекли диво–смаколик розміром у два метри і вагою трохи менш як два центнери, *запевняє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ*

Популяризувати роздільний збір сміття у Рівному вирішило ТзОВ «Санком–Рівне», запропонувавши городянам взяти участь в екологічному конкурсі «Стань європейцем вже сьогодні». Переможець отримає путівку в тур по містах Європи, *повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА*

Девіз політиків Росії в ідеологічній війні «Киевской Руси не было...»: Divide et impera — розділяй і владарюй

Київська Русь і честь народів: їх спадкоємці козаки України та Росії були, є і будуть!

Наш авторський девіз: Mos legem regit — звичай править законом!

Вступ

Діалог з О. Кунгуровим, — одноосібно зазначеного автором на титулі книги **«Киевской Руси не было, или Что скрывают историки»**, («Эксмо АЛГОРИТМ» М. 2012. — С., 416), — є вимушеним, але доказовим фактом **ідеологічної війни**. Цей суб’єкт амбіцій, з претензіями на «відкриття віку», не надав досліджень для його поваги як історика, письменника або науковця.

Держава зареєструвала «ООО «Алгоритм — Книгу» та «ООО издательство «Эксмо» як засоби впливу на свідомість людей, підсилюючи, наразі загострення міждержавних відносин Росія — Україна. А чия ж політична спроба очорнити історію інших народів у євросвітовій політиці Кремля?

Громадяни наших та країн ООН мають право знати, у контексті не тільки цих подій, що історично **не братні народи України та Росії**, а прислужники військових планів, в залежності від їх рангів і фінансових матеріалізованих статків в ідеологічну війну, з метою реалізації відновлення імперії зла.

Чи не є це відлунням тієї «імперії зла», а сама книга спрямована, в дійсності, на приниження **історичного інтелекту та величної спадщини народів: України і Росії, Білорусії і Польщі, Америки та Азії**, покриваючи заодно ганьбою й інші народи, в інтересах організаторів **ідеологічної війни.**

Кунгуровщина: спосіб тероризму і попередник агресії

Кунгуровщина справді обрала спосіб штучного протиставлення набраних без логічного зв’язку фактів, щоб за всяку ціну звернути увагу на «перспективи» збирачів земель та агресій з минулого Російської імперії. Замовчується лише, а що ж не раз призводило до її розвалу, кровавих революцій 1905-1907 та 1917-1918 років, яким передували поразки у війні з Японією та Першій світовій війні з найбільшими людськими жертвами серед держав-учасниць.

Для **народу України** — основа не суть самодержавної імперської політики, а **народ Росії**, бо обидва братні народи вже страждали від тієї політики держави і її неповаги до **ідеології суспільств.** Тупиковими є і мрії про імперське об’єднання з Росією країн, народи яких довго і терпляче надіялися на рівноправність з **ідеологією братства**. На ділі це стало примарним сном з минулого в небуття. Бо внутрішні сили Російської імперії назвали її тюрмою народів і з російським народом те царство перемогли.

Кунгуровщина — це підтримка ідеї «единой и неделимой» і під виглядом протиріч в мовних питаннях[1] задурманена політикою агресії. Вона пронизує штучністю весь зміст книги, бо у визвольній від фашизму Другій світовій війні мовних проблем між братніми Народами не існувало. А вкарбована чорними буквами на титулі назва «Киевской Руси не было, или Что скрывают историки» не є запрошенням до братства, а злим відбитком внутрішньої пустоти знахабнілих від ненависті людиноненависників, а чорний колір — тінь вікопомного фашизму.

Путінська кунгуровщина хоче проникнути в тайни Польщі та політику Речі Посполитої через фінансові справи короля і відображає примітив своєї міжнародної політики: «Другой не менее важной причиной было то, что король не желал платить казакам жалованье, постоянно урезая количество реестровых казаков, то есть находящихся на казенном содержании», а також «...Варшава, боясь осложнений отношений с Турцией, запрещала казакам самовольно совершать грабительские экспедиции в Крым и владения османов. А как же казак может жить без грабежа?» (с. 55-і).

Без досліджень і підстав путінські кунгуровці тужаться спростувати наукові дослідження М. Грушевського:«...чуть не триста страниц посвящено казачеству и казачьему периоду: Не Киев, а Запорожье, не Олег, Святослав, Владимир, а Кошка, Подкова, Наливайко оправляют дух и колорит «Истории русов». Экскурс в древние времена понадобился единственно ради генеалогии казачества. Оно, по словам автора, существовало уже тогда, только называлось «казарами». «Воины сии, вспомоществуя часто союзникам своим, а паче грекам... переименованы от царя Константина Мономаха из казар казаками и таковое название навсегда уже у них осталось» (с. 57-і). Насправді ж, наукові висновки визнаного вченого про козацтво давно оцінені науками та світом.

Єдність ідеології народів в історії Київської Русі, України, Росії, Білорусії й інших країн

Amicitia vitam ornat — дружба прикрашає життя

Історія кінця XX і початку XXI століть з усією очевидністю показала, що народи в абсолютній більшості не є прибічниками більшовицької політики та її збройного здійснення, а також продовження ульяново-ленінської класової боротьби, що залишила криваві сліди, тяжкі, нічим не виправдані, людські жертви, психічні травми, гігантські матеріальні збитки. Народи Росії і України своєчасно прийняли юридично мотивовані і політично важливі документи, що відіграли історичну роль. **Але чию ж ідеологію пропагує кунгуровщина?**

Росія **12 червня 1990** року прийняла Декларацію про державний суверенітет РСФСР. Україна **16 липня 1990 року** — Декларацію про державний суверенітет України. Тоді Росія поетапно та історично своєчасно здійснювала реалізацію Декларації свого народу і юридично закріпила «День прийняття Декларації про державний суверенітет Російської Федерації».

Спочатку в Україні **16 липня 1990 року** теж законно визнали **День проголошення незалежності України** (Відомості ВР України від 31.07.1990 р., №31, стаття 430), відзначивши його двічі: 16 липня 1990 року і 16 липня 1991 року. Потім, щоб не передати владу народу, через ГКЧП в Москві 19-21 серпня 1991 року незаконно переназначили День незалежності України на 24 серпня 1991 року. При цьому під час розгляду обставин з статусом України у зв’язку з московськими подіями ГКЧП і при прийнятті на надзвичайній сесії Верховної Ради України Акта проголошення незалежності України 24.08.1991 року на основі Декларації взагалі не ставилося питання про зміну Дня проголошення незалежності України. Його змінили 20 лютого 1992 року (Відомості ВР України від 15.05.1992 р., №20, стаття 279).

Керівництво України та деякі службові особи Апарату Верховної Ради України і сьогодні не знають і не можуть пояснити, як бути із прийнятим Верховною Радою України законодавством за період з 04 березня 1990 року до 24 серпня 1991 року та до якого періоду історії України віднести акти. Особливо це стосується Декларації про державний суверенітет України, змін і доповнень в діючу тоді Конституцію України, Земельного кодексу України (закріплення режиму території України), законів України й інших нормативно-правових актів, укладених та ратифікованих міжнародних договорів тощо.

Ідеологія братніх народів і вереск прислужників

Виправдана віками мудрість стародавніх гласить: **«Salus populi-suprema lex – благо народу — вищий закон»**. До честі наших народів за весь період спільного деклараційного та конституційного становлення незалежності країн України і Росії не було претензій до суверенітету, статусу держав, територіальних вимог та інше. Не проведено жодного наукового обґрунтування щодо сумнівів історичного існування Київської Русі чи України. Тобто, є очевидним, що кунгуровщина з видавництвом нині сповідують політику агресивної ідеології в Росії проти волі своїх й інших народів.

Уважний читач може зіставити зміст Декларації з проголошеним від суспільства ВО «Майдан» маніфестом, щоб переконатися. Цей програмний маніфест охоплює лише частку стратегічно закріплених в Декларації питань. Насправді Конституцію України необхідно привести у відповідність з Декларацією. Тоді вимоги народу і ВО «Майдан» стануть спільними.

Приклади! Незважаючи на конституційно закріплені положення Декларації, схваленої Народом України на двох референдумах про абсолютне визнання і виконання переваг «... загальнолюдських цінностей над класовими, пріоритет загальновизнаних норм міжнародного права перед нормами внутрішньодержавного права» та основоположного конституційного принципу: **«Декларація є основою для нової Конституції, законів України і визначає позиції Республіки при укладенні міжнародних угод»** (К. 1990. — С., 6—8). У боротьбі за владу і отримання доступу до матеріальних цінностей жодного разу політики в парламенті навіть не ставили питань — привести у відповідність з Декларацією Конституцію України.

У Концепції 1991 року і проекті розробленої на її основі нової Конституції України сформульовані норми статей про форму правління. Проте і тут мовчать партійні депутати України. Постають стратегічні запитання: хто і з якої підстави виключив Декларацію з Преамбули нової Конституції України? А про що ж гласить розділ II (Народовладдя) Декларації, яку не тільки навмисне виключили з Преамбули Конституції, а й замовчує політикум?

Настав час вчитатися в ідеологію та норми Конституції Пилипа Орлика 1710 року, практику застосування звичаїв і традицій України, наукові здобутки з напрацювань гетьманів і козацької старшини в історичному документі «Права, за якими судиться малоросійський народ», що діяв у житті й судочинстві України 1728—1807 років і наступні часи до 1917 року.

У наш час є особливим період наповнення виборчого права в 1989 — 1994 роках у розвитку конституційного процесу України. Центральне місце тут зайняла Декларація про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року та внесені на її засадах зміни й доповнення до чинної тоді Конституції України, прийняття основоположних законів України, що в цілому створили первинний етап правової системи незалежної України. Вона юридично захистила народ України від агресії ГКЧП 1991 року та сприяла прийняттю Акта проголошення незалежності Україні від 24 серпня 1991 року, що згідно його ч. 2 мав реалізовуватися на основі Декларації. На виконання Декларації і Концепції в 1991—1994 роках було підготовлено проект нової Конституції України, що був опублікований та обговорений з народом.

Правова ідеологія: життя людей чи містика політиків?

Правове регулювання суспільних відносин відоме з давно минулої античності. Ці складні суспільні життєві процеси є відображенням суті матеріалістичного змісту правової ідеології. У найбільш величні періоди історії у цілому в суспільстві все вирішував народ на основі виробленого віками і тисячоліттями досвіду, включаючи практику управління справами конкретного суспільства з участю громадян. Інтелект людини, громадянина і народу був на першому місці, а посади і майновий стан — на другорядних.

Українська наукова думка дотрималася національних традицій, успішно сприяла розвитку демократії і в проект нової Конституції України (1991—1994) була включена глава «Суспільство і держава» з відповідно сформульованими статтями. Проект був рекомендований Конституційною комісією Верховної Ради України до розгляду. Партійно-номенклатурні керівники держави таємно загальмували процес демократичних надбань і антиконституційно позбавили повноважень парламент України XII (I) скликання. В новому скликанні знищили посилання на Декларацію та главу з проекту Конституції України.

З цих незаперечних фактів вбачається, що боротьба велася і ведеться зараз не стільки за інтереси людини і народу, скільки за владу та інтереси політиків з фактами узурпації влади народу, починаючи з вищих керівників держави. Це прямо окреслена проблема, що вимагає розгляду в сьогоденних дискусіях з народом. Від науки потрібні достовірні дослідження і висновки про суть партійної політики і призначення партій.

Саме з приходом до державної влади політика партії спрямовується на пряме чи побічне усунення народу від влади, обмеження традиційних систем демократії та її гуманітарних цінностей. Партія — це і розсадник організаційних (особливо призначення на посади) і ділових зв’язків, що є благодатним ґрунтом та передумовою для корупції і розбещення владою. Треба надати громадянам умови їх осмислити, зіставити з партійним минулим і розкрити роль сучасних громад та козацького кругу як традиційних зборів громадян, об’єднаних народом в їх суспільство з радами старійшин.

Київська Русь і Україна: минуле в сучасності

Увесь світ знає, де розташовані ріки Дніпро і Південний Буг, Азовське і Чорне моря, Карпати і Крим, Київ і Харків, Львів і Донбас, Чернігів і Черкаси, Одеса і Вінниця й інші історичні міста і природні простори України. Лише інтелектуально обмеженим особам з порушеною психологією злоби засліплення минулим імперій рабства показалось, що названі й не названі об’єкти перемістилися з планети в космос. Народ же там живе тисячоліттями, має животворну невичерпну силу, неповторний гумор і велич земного життя.

Коли карликові ідеологи розглядають суть життя не з висоти призначення людини і народу та їх суспільства, а лише через орган держави кунгуровщини, то це спотворене плем’я вимираючої політики з минулих століть. Історично відомо і підтверджено фактами, що Київська Русь як держава мала монетний двір, чеканну монету — гривню, яка отримала своє історичне відродження і функціонує в системі міжнародної грошової валюти.

Для народу Росії нагадаємо слова відомого світу їх Олексія Толстого: **«Есть две Руси. ПЕРВАЯ — Киевская — имеет свои корни в мировой, а минимум в европейской культуре. Идеи добра, чести, свободы, справедливости понимала эта Русь так, как их понимал весь западный мир. А есть ВТОРАЯ Русь — Московская. Это Русь тайги, монгольская, дикая, звериная. Эта Русь сделала своим национальным идеалом кровавую деспотию и дикую ярость. Эта Московская Русь издавна была, есть и будет полным отрицанием... Европы».**

Олександр КОЦЮБА,

народний депутат I скликання, голова правління Науково-дослідного Інституту верховенства права і правосуддя, заслужений юрист.

1 Перелік правових актів України і Росії є в Інтернеті. Ми зосередились на історичній системі залежності від політики Росії: **церковної влади, науки, освіти та виховання**. Наприклад, **1686** р. — ліквідація автономної української церкви, незаконне й насильницьке приєднання Київської метрополії до Московського патріархату і встановлення його патріархом контролю в Україні над церквою, освітою, наукою і культурою народу. 23 квітня **1932** р. — постанова ЦК ВКП (б) про ліквідацію літературних організацій і утворення єдиної Спілки письменників СРСР. **1989** р. — постанова пленуму ЦК КПРС про єдину офіційну загальнодержавну мову (російську) в СРСР. Квітень **1990** р. — Постанова Верховної Ради СРСР про офіційний статус російської мови в СРСР; Цифри стор. і буква «і» — це текст книги з Інтернету.

Зима без газу, але з теплом

До цього мають підготуватися держава і кожен споживач

ЕНЕРГОВИКЛИКИ: АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА

Завдання надзвичайно складне з багатьох причин. Через те, що мало часу і вкрай обмежені фінансові можливості. А головне — через те, що триває війна з усіма її згубними наслідками. На цьому тлі потрібно вирішувати стратегічні завдання — загальне зниження енергозалежності в країні та енергомісткості економіки, і тактичні — пережити зиму із вкрай обмеженими ресурсами. Чи можливо з цим упоратися швидко й ефективно?

Було б перебільшенням давати ствердну оптимістичну відповідь. Однак і в крайнощі впадати не варто. Варіанти є. І їх уже почали шукати на місцях. Зокрема і в компанії «Хмельницькобленерго».

Вартість ресурсу змінюється щогодини

На перший погляд, логічний хід: немає газу — треба робити ставку на електрику. Але й тут діти треба продумано і з чіткими розрахунками, щоб знову не наламати дров.

— Не можна вважати виробництво і розподіл електроенергії відокремленими процесами. Це невід'ємні складові всього паливно-енергетичного комплексу економіки, яка тісно пов'язана з іншими, зокрема газовою і вугільною, — переконаний генеральний директор компанії Олександр Шпак. — Тому не можна розв'язати складний вузол проблем, потягнувши лише за один кінець нитки, від цього він затягнеться ще тугіше.

За давньою пропагандистською тезою багато хто продовжує стверджувати й нині, що кіловат-година — найдешевший і чи не найдоступніший вид енергії, котрий може замінити все. Насправді мало хто знає, що його вартість на енергоринку формується погодинно. Протягом доби вона коливається від 45,8 копійки до 1,66 гривні. Саме за погодинними цінами обласні компанії купують енергію на ринку і потім пропонують споживачеві вже за середніми тарифами. При цьому ціну диктує не так виробник і постачальник енергії, як сам споживач, створюючи попит. Бо насправді електрогенеруючі компанії виробляють свого товару не стільки, як могли б, а скільки бере останній.

Але навіть при цьому ціну формує не тільки попит, а й складна технологічна система покриття графіка навантаження та забезпечення балансу між потужностями генераторів, які одночасно працюють, на електростанціях об'єднаної енергосистеми країни. Адже в нічний час мінімального навантаження працює так звана базова складова енергетичного комплексу — атомні електростанції, котрі дають найдешевшу енергію. Однак протягом доби із зростанням попиту на енергію нарощують свої потужності ТЕС, а в пікові години до них підключаються ГЕС та ГАЕС. Останні працюють найбільш маневренно, готові з моменту запуску генераторів вже за лічені хвилини давати енергію в мережу. Однак і коштує вона чи не найдорожче. Важко уявити, але, скажімо, гідроакумулююча станція для того, щоб заповнити свої «склади» водою, використовує енергії більше, ніж потім виробляє. Усе це заради однієї мети — задовольнити попит споживача в моменти пікового навантаження.

— З цих прикладів видно, наскільки складним механізмом є об'єднана енергосистема країни, — наголошує Олександр Шпак. — Вона працює так налагоджено, що у вертикаль управління нею фактично ніхто на місцях не має права втручатися. Навіть невеликий збій у цій системі довелося б залагоджувати довго й болісно. А її розвал — справжня техногенна катастрофа.

Крім того, важливо розуміти, що на виробництво однієї кіловат-години витрачається майже кілограм вугілля. При цьому середній коефіцієнт корисної дії ТЕС не перевищує 35 відсотків. За нинішньої ситуації, коли видобуток вугілля в країні помітно впав, проблемно говорити про істотне заміщення газу вугіллям та електрикою. Але це зовсім не означає, що таке заміщення не має перспективи.

Вночі опалення вигідніше

Що можна зробити? Насамперед змістити максимуми навантаження енергоспоживання із ранкових та вечірніх годин на нічні. Енергосистемі це додасть стабільності, а споживач отримає дешеві тарифи і комфортне тепло.

Ефект від такої стратегії вже помітили на Кам'янець-Подільському цементному заводі.

Генеральний директор ПАТ «Хмельницькобленерго» Олександр Шпак.

Спочатку там перейшли з однотарифного лічильника на зонний, тобто такий, що обчислює витрати відповідно до часу доби. Однак швидко зрозуміли, що в години максимального навантаження, коли енергія найдорожча, багато переплачують. Тому пішли на те, щоб перемістити частину технологічного процесу на нічну зміну. Підрахували: економніше нести додаткові витрати, пов'язані з оплатою нічної праці, ніж переплачувати за енергоносії. Як наслідок тепер підприємство щомісяця економить понад півмільйона гривень.

Така практика може застосовуватися і на соціальних об'єктах, скажімо, при переведенні на нічне опалення шкіл, дитсадків, офісних приміщень, — переконують у ПАТ «Хмельницькобленерго». Зрозуміло, що таке переобладнання потребує додаткового фінансування. Однак такі витрати цілком доступні, а головне — виправдані.

Свого часу хмельницькі енергетики стали ініціаторами пілотного проекту з переведення на електроплити та електроопалення 920 домогосподарств садибної частини Нетішина. Проект виправдав себе, але коштував досить дорого — 27 мільйонів гривень. Тож потрібно бути реалістами: запропонувати таку програму для району, області, а тим паче — всієї країни, просто нереально за нинішніх умов. Це надто дорого. А головне — до такого кроку не готові лінії електропередач, адже необхідних так званих важких мереж просто немає. На їх будівництво потрібні роки і мільярдні кошти. Тому пропонувати таку тактику для того, щоб пережити цьогорічні морози, не варто.

На запитання, як обігріти всю країну і кожну оселю зокрема, щоб це було доступно і ефективно, досвідчений енергетик пропонує кілька варіантів. Насамперед — застосування комбінованих видів опалення:

— Опалювальний період триває в середньому 185 днів. Ми проаналізували: за цей період температура падає до позначки більше двадцяти градусів морозу лише протягом п'яти-семи днів. У цей час варто використовувати всі можливі енергоносії, навіть найдорожчі. Ще близько трьох тижнів температура тримається в межах від п'яти до двадцяти градусів морозу. Тоді можна використовувати комбіновані системи опалення. Скажімо, вдень — газове, вночі — дешеве електричне. А от період, коли температура коливається від плюс п'яти до мінус п'яти градусів, — найдовший, він становить майже 120 днів. Але він не найхолодніший, тому тут варто шукати найдешевше паливо. Наприклад, солому, дрова, щепу, пілети, торф.

Найдешевше паливо виросте саме

У «Хмельницькобленерго» оперативно підрахували: за статистикою, останніми роками область збирає майже три мільйони тонн зернових. Аграрії уточнюють: цей урожай дає стільки ж тонн соломи. З них можна виготовити близько мільйона тонн пілет для спалювання у котлах. Два кілограми такого палива замінюють кубометр газу або десять кіловат-годин електроенергії. Спаливши солому за зиму, область зекономить майже півмільярда дефіцитного і дорогого газу. В масштабах країни цифри економії газу ще вагоміші.

І хоча загальні цифри поки що більше нагадують теорію, хмельницькі енергетики вже розпочали практичні кроки з впровадження її в життя. Так, взялися за те, щоб переобладнати котли, які обслуговують базу відпочинку підприємства, на опалення солом'яними пілетами та щепою. Пілети вже готові виготовляти кілька місцевих підприємств. А щепою енергетики запасуться й самі, бо цілорічно розчищають 35 тисяч кілометрів трас під лініями електропередач від гілля дерев та кущів. Раніше ці відходи були справжнім головним болем: куди подіти? Тепер — найдешевше паливо.

Цей комплекс заходів, який уже розпочали на підприємстві, дасть змогу відмовитися від газу, який споживали раніше. До того ж енергетики планують ще й заробляти, виготовляючи пілети зі щепи для інших споживачів. І в цьому немає нічого дивного, просто енергетика нині набуває інших рис.

Правила для кожного дому

Про це потрібно подумати і кожному з нас. А досвід заощадження просто мусить прийти у кожну квартиру. Бо поки що для більшості є дивним, приміром, той факт, що взимку фіни знижують температуру в помешканнях до вісімнадцяти градусів. Саме для того, щоб бути економними.

Як економити нам? Ось кілька порад від енергетиків.

Запастися надійними та економними бойлерами для підігріву гарячої води, потужність яких не перевищує 1,5—2 кіловати. Не спокушатися на дешеві пристрої миттєвого підігріву проточної води з-під крана. Маючи значно більшу потужність, вони можуть пошкодити всі мережі у квартирі і навіть будинку.

Спробувати використовувати електрообігрівачі вночі, коли діють низькі тарифи. Це на третину зменшить витрати.

Не забути утеплити вікна, двері і навіть стіни.

Закрити всі можливі щілини, з яких витікає тепло.

Одне слово, варіанти різні — від зачиненої кватирки до сонячних батарей на даху, від вчасно закрученого крана з гарячою водою до встановлення найефективніших сучасних теплових насосів та інверторних кондиціонерів. Зрозуміло, що цінова палітра цих заходів істотно коливається. Але кожен має зробити свій крок. Без цього зиму пережити буде важко.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Політичної партії Громадянський рух України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

До Центральної виборчої комісії 17 вересня 2014 року надійшла заява Політичної партії Громадянський рух України разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 14 вересня 2014 року на IV з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Політичної партії Громадянський рух України, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 9 частини другої статті 30, частини другої статті 52, частин першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частин першої, другої статті 54, частини першої статті 56, частин першої, шостої, восьмої статті 58, частин дев'ятої - одинадцятої статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 6 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Політичної партії Громадянський рух України, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року згідно з додатком.

2. Копію цієї постанови та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми видати представнику Політичної партії Громадянський рух України у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова
Центральної виборчої комісії
М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.

м. Київ,
22 вересня 2014 року.
№ 1050.

Додаток
до постанови
Центральної виборчої комісії
від 22 вересня 2014 року № 1050

ВИБОРЧИЙ СПИСОК
кандидатів у народні депутати України Політичної партії Громадянський рух України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

Башловка Анатолій Миколайович, народився 18 січня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, віце-президент, адвокатське об'єднання «Ти і Право», член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 1.

Новосельцев Жан Вадимович, народився 17 червня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 2.

Карп Дмитро Ілліч, народився 26 листопада 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 3.

Опря Сергій Олександрович, народився 25 січня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «СПО енд СПО інтернешнл», член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 4.

Ісаєв Олексій Львович, народився 28 травня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 5.

Кувіта Катерина Юріївна, народилася 26 липня 1985 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Боярка Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 6.

Рєвтов Андрій Миколайович, народився 13 жовтня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Альфакат Євразія», безпартійний, проживає в місті Ірпінь Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Тарасюк Олександр Михайлович, народився 22 жовтня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 8.

Сало Володимир Ігорович, народився 11 вересня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, науковий співробітник, Науково-дослідний інститут державного будівництва та місцевого самоврядування Національної академії правових наук України, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Досяк Степан Орестович, народився 7 січня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Автобазис», безпартійний, проживає в селі Зимна Вода Пустомитівського району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 10.

Дідух Володимир Степанович, народився 29 січня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, директор, ресторан «Галушко» ТОВ «Кляса», безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 11.

Чаплига Михайло Вячеславович, народився 25 вересня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 12.

Мочерняк Роман Михайлович, народився 2 жовтня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інспектор групи кадрового забезпечення, батальйон патрульної служби міліції особливого призначення «Івано-Франківськ» Управління МВС України в Івано-Франківській області, безпартійний, проживає в смт Ворохта Яремчанського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 13.

Коваленко Олексій Євгенійович, народився 5 липня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 14.

Ладковський Ігор Валентинович, народився 8 лютого 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 15.

Сало Юлія Вячеславівна, народилася 12 грудня 1974 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Онлайнтур Україна», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 16.

Панасюк Олександр Васильович, народився 10 березня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Теплові автономні системи Енерджі», член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 17.

Степанов Ігор Юрійович, народився 19 травня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 18.

Черниш Антон Анатолійович, народився 14 березня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 19.

Щирін Юрій Олександрович, народився 26 січня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Агентства Індустріального Маркетингу», безпартійний, проживає в селі Білогородка Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 20.

Коптєв Олександр Сергійович, народився 3 грудня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта незакінчена вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Цибко Олексій Олександрович, народився 19 березня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, дитячий регбійний клуб «Сміла», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 22.

Мельничук Олег Михайлович, народився 9 квітня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, фермерське господарство «Власта люкс», безпартійний, проживає в селі Несвоя Новоселицького району Чернівецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Юсупов Рустам Рінатович, народився 18 червня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник юридичного відділу, ТОВ «Полімекс-Мостосталь Україна», безпартійний, проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 24.

Костюк Ілля Олександрович, народився 3 серпня 1989 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта незакінчена вища, директор, ТМ «Коловера», безпартійний, проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Оленченко Олександр Володимирович, народився 27 червня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Кобизь Петро Юрійович, народився 24 листопада 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта незакінчена вища, менеджер з продажу, аутсорсингова компанія «Лофіт», безпартійний, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 27.

Дашивець Ілля Олександрович, народився 21 липня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник відділу маркетингу, ДКБ «Авіації Загального Призначення», член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Трофименко Ірина Валентинівна, народилася 6 червня 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, старший викладач, НТУУ «КПІ», член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 29.

Граб Сергій Володимирович, народився 5 червня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Міжнародний благодійний фонд «Небесне сузір'я «Айдар», член Політичної партії Громадянський рух України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Івлєв Олександр Олександрович, народився 19 травня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 31.

Сторчеус Олег Миколайович, народився 31 січня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ПП КВФ «Укрмет Юг», безпартійний, проживає в селі Гореничі Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Момот Юрій Павлович, народився 21 червня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «УКРНЕОНОФОРМЛЕННЯ», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Мац Станіслав Юрійович, народився 8 серпня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «СВ-Флекс», безпартійний, проживає в селі Підгірці Обухівського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

**Секретар
Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ.**

*ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ*

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

До Центральної виборчої комісії 18 вересня 2014 року надійшла заява політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 14 вересня 2014 року на XIII з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України вказаної партії, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 9 частини другої статті 30, частини другої статті 52, частин першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частин першої, другої статті 54, частини першої статті 56, частин першої, шостої, восьмої статті 58, частин дев'ятої - одинадцятої статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 6 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року згідно з додатком.

2. Копію цієї постанови та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми видати представнику політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

**Голова
Центральної виборчої комісії
М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.**

м. Київ,
22 вересня 2014 року.
№ 1052.

*Додаток
до постанови
Центральної виборчої комісії
від 22 вересня 2014 року № 1052*

ВИБОРЧИЙ СПИСОК
кандидатів у народні депутати України політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

Савченко Надія Вікторівна, народилася 11 травня 1981 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доброволець, батальйон «Айдар», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 1.

Тимошенко Юлія Володимирівна, народилася 27 листопада 1960 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 2.

Луценко Ігор Вікторович, народився 10 листопада 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, спецбатальйон ГУ МВС України в Київській області, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 3.

Соболєв Сергій Владиславович, народився 5 вересня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Нові Безрадичі Обухівського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 4.

Шкрум Альона Іванівна, народилася 2 січня 1988 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокаційний експерт «Право на захист», виконавчий партнер УВКБ ООН, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 5.

Івченко Вадим Євгенович, народився 29 січ-

ня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови - керівник виконавчої дирекції, Всеукраїнська асоціація сільських та селищних рад, безпартійний, проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 6.

Немиря Григорій Михайлович, народився 5 квітня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Крулько Іван Іванович, народився 20 липня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Всеукраїнське молодіжне громадське об'єднання «Батьківщина молода», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 8.

Рябчин Олексій Михайлович, народився 22 квітня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер з міжнародної комунікаційної стратегії реформ, Український кризовий медіацентр, безпартійний, проживає в місті Макіївка Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Жданов Ігор Олександрович, народився 29 грудня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, Аналітичний центр «Відкрита політика», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 10.

Шлемко Дмитро Васильович, народився 24 січня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Микитинці міста Івано-Франківська, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 11.

Тарасюк Борис Іванович, народився 1 січня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 12.

Кожем'якін Андрій Анатолійович, народився 13 листопада 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 13.

Кириленко Іван Григорович, народився 2 жовтня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 14.

Власенко Сергій Володимирович, народився 7 березня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 15.

Кужель Олександра Володимирівна, народилася 4 липня 1953 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань підприємництва, регуляторної та антимонопольної політики, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 16.

Абдуллін Олександр Рафкатович, народився 29 червня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 17.

Кондратюк Олена Костянтинівна, народилася 17 листопада 1970 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 18.

Дубіль Валерій Олександрович, народився 26 вересня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 19.

Шевченко Андрій Віталійович, народився 10 червня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, безпартійний, проживає в місті Фастів Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 20.

Данілов Віталій Богданович, народився 10 червня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Бондарєв Костянтин Анатолійович, народився 13 вересня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань транспорту і зв'язку, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Грузьке Макарівського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 22.

Шевчук Олег Борисович, народився 2 січня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Соколовський Андрій Анатолійович, народився 21 січня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор інформаційно-аналітичного департаменту, ТРК «Глас», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Шепетівка Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 24.

Іванов Дмитро Дмитрович, народився 8 серпня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідуючий кафедрою, Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Безсонов Олександр Володимирович, народився 23 жовтня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Федорчук Ярослав Петрович, народився 22 жовтня 1936 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 27.

Керницький Володимир Вікторович, народився 19 жовтня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Новичка Долинського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Деревляний Василь Тимофійович, народився 23 серпня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Білоскірка Тернопільського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 29.

Богдан Руслан Дмитрович, народився 28 січня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Мунтян Іван Миколайович, народився 21 жовтня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ПП «Євро-Ойл», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Кам'янка Глибоцького району Чернівецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 31.

Сенченко Андрій Віленович, народився 1 листопада 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України податкової та митної політики, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Сімферополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Лівінський Михайло Олександрович, народився 27 липня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник Служби голови, Центральний штаб політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Павловський Андрій Михайлович, народився 25 травня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, секретар Комітету Верховної Ради України з питань політики та праці, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

Щербаківська Людмила Михайлівна, народилася 14 січня 1970 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Вінницька обласна організація політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 35.

Кеменяш Олександр Михайлович, народився 25 жовтня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник генерального директора, ТОВ «ПІВІ», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Свалява Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 36.

Кучерук Микола Герасимович, народився 29 травня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Костопіль Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 37.

Сушкевич Валерій Михайлович, народився 14 червня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 38.

Радковський Олег Володимирович, народився 22 серпня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 39.

Швець Віктор Дмитрович, народився 6 січня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 40.

Верігіна Ірина Костянтинівна, народилася 4 червня 1968 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території

України, освіта вища, перший заступник голови, Луганська обласна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Красний Луч Луганської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 41.

Лесков Валерій Олександрович, народився 30 листопада 1961 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 42.

Рябека Олександр Григорович, народився 26 листопада 1959 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, викладач, доцент кафедри управління інформаційно-аналітичної діяльності та євроінтеграції, Інститут управління та економіки освіти НПУ ім. М. П. Драгоманова, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 43.

Бойченко Павло Іванович, народився 24 листопада 1979 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, керівник філії, Міжнародна благодійна організація «Фонд Добра та Любові» в Ізмаїльському районі Одеської області, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Ізмаїл Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 44.

Чорноіваненко Олександр Анатолійович, народився 2 вересня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Кіровоградська обласна рада, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 45.

Олійник Віктор Степанович, народився 27 грудня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, керівник департаменту партійного будівництва, Центральний штаб політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в селі Льотниче Володимир-Волинського району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 46.

Подгорний Сергій Петрович, народився 8 березня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, керівник департаменту кадрів, документообігу та управління громадськими приймальнями партії, Центральний штаб політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 47.

Француз Віталій Йосипович, народився 5 березня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Житомирська обласна рада, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 48.

Старух Олександр Васильович, народився 28 квітня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 49.

Лукашук Олег Григорович, народився 1 червня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 50.

Кальченко Валерій Михайлович, народився 24 лютого 1947 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 51.

Чубатенко Олександр Миколайович, народився 11 листопада 1960 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 52.

Лисенко Олександр Миколайович, народився 27 березня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, Сумський міський голова, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 53.

Боднар-Петровська Ольга Борисівна, народилася 19 лютого 1965 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач секретаріату депутатської фракції Всеукраїнського об’єднання «Батьківщина», Верховна Рада України, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 54.

Митрофанський Сергій Володимирович, народився 28 квітня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, заступник керівника - керівник сектору департаменту молодіжної політики, Центральний штаб політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Ірпінь Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 55.

Галака Олександр Іванович, народився 27 червня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 56.

Волошин Ігор Володимирович, народився 27 серпня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, департамент освіти та гуманітарної політики Черкаської міської ради, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 57.

Трошин Станіслав Ігорович, народився 4 червня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, управління інформаційної політики, Херсонська обласна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 58.

Матвієнко Валерія Валеріївна, народилася 24 квітня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Токмак Запорізької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 59.

Старикова Ганна Віталіївна, народилася 20 листопада 1985 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник голови, Київська обласна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 60.

Фомін Олександр Вікторович, народився 28 липня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 61.

Рой Владислав Анатолійович, народився 3 травня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Вінницька обласна організація політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 62.

Івженко Ігор Петрович, народився 22 червня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта загальна середня, командир штурмової роти, батальйон «Айдар», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 63.

Ткачук Захарій Михайлович, народився 2 лютого 1989 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 64.

Гливко Альона Георгіївна, народилася 4 червня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ «Еврошляхбуд», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в селі Молодія Глибоцького району Чернівецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 65.

Петрушко Сергій Анатолійович, народився 26 вересня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, комерційний директор, ПП «Полінбуд», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Вишневе Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 66.

Попадюк Ігор Ярославович, народився 10 січня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника інформаційно-аналітичного відділу, Івано-Франківська обласна рада, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 67.

Соловйова Юлія Олександрівна, народилася 20 грудня 1982 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в селі Сербка Комінтернівського району Одеської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 68.

Левицький Олександр Михайлович, народився 28 травня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник голови, Івано-Франківська обласна рада, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в смт Отинія Коломийського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 69.

Баранецький Тарас Ярославович, народився 11 травня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 70.

Басістий Богдан Васильович, народився 25 серпня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст відділу інвестицій та енергозбереження департаменту економіки, Хмельницька міська рада, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 71.

Артеменко Тетяна Анатоліївна, народилася 21 серпня 1986 року, громадянка України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, виконуюча обов’язки директора, Черкаський обласний молодіжний ресурсний центр, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 72.

Кучер Ярослав Олександрович, народився 9 листопада 1987 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 73.

Александров Анатолій Анатолійович, народився 5 серпня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, експерт-консультант, ТОВ «Юридична компанія «Право 2014», член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Іллічівськ Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 74.

Захарченко Олексій Анатолійович, народився 26 березня 1990 року, громадянин України, протягом останніх п’яти років проживає на території України, освіта вища, слухач, Національна академія державного управління при Президентові України, член політичної партії Всеукраїнське об’єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 75.

Соколик Олег Віталійович, народився 2 жовтня 1991 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, Миколаївська обласна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 76.

Колісніченко Роман Миколайович, народився 24 березня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Кіровоградський інститут ПрАТ «ВНЗ» Міжрегіональна академія управління персоналом», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 77.

Мельник Катерина Петрівна, народилася 24 жовтня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, в. о. доцента кафедри фінансів і кредиту, Академія рекреаційних технологій і права, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 78.

Петренко Вадим Михайлович, народився 8 січня 1946 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 79.

Козар Андрій Васильович, народився 2 жовтня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 80.

Войтенко Володимир Володимирович, народився 19 лютого 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник Сумського міського голови, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 81.

Шаго Євген Петрович, народився 23 листопада 1941 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 82.

Пономаренко Олександр Володимирович, народився 8 листопада 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора департаменту енергетики та вугільної промисловості, Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 84.

Кошин Сергій Мефодійович, народився 17 січня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Рівненська обласна організація ТСО України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дубровиця Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 85.

Колодій Іван Йосифович, народився 9 квітня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 86.

Кравчук Петро Костянтинович, народився 11 липня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, заступник директора, ТзОВ «Євротранслогістик», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Липини Луцького району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 87.

Ямчук Михайло Дмитрович, народився 28 серпня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Україінка Білогірського району Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 88.

Токар Аркадій Валентинович, народився 15 липня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 89.

Шустік Олена Юріївна, народилася 30 травня 1968 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, ТОВ «Нафтогазрембуд-1», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 90.

Кухарський Теодозій Васильович, народився 15 серпня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Товстолуг Тернопільського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 91.

Меліхова Тетяна Іванівна, народилася 7 квітня 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова наглядової ради, ГО «Благодійний фонд «Від щирого серця», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 92.

Армаш Олена Анатоліївна, народилася 19 листопада 1965 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Мартоноша Новомиргородського району Кіровоградської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 93.

Волкун Василь Васильович, народився 16 червня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер-логіст, ТОВ «ВЛАДТРАНСЗАХІД», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Монастир-Лишнянський Дрогобицького району Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 94.

Ужва Віктор Іванович, народився 5 січня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 95.

Мазурок Андрій Анатолійович, народився 1 жовтня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник керівника департаменту кадрів, документообігу та управління громадськими приймальнями, Центральний штаб політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 96.

Корж Віталій Терентійович, народився 16 серпня 1938 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 97.

Заречанський Ігор Геннадійович, народився 16 червня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Супутникова система дистанційної освіти «Тьютор», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 98.

Верхуша Петро Іванович, народився 3 вересня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, Городнянський район електричних мереж ПАТ «Чернігівобленерго», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Городня Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 99.

Безус Олег Євгенович, народився 27 травня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Агрогазсервіс», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 100.

Яременко Любов Миколаївна, народилася 28 травня 1964 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Пирятин Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 101.

Корнійчук Тетяна Володимирівна, народилася 12 грудня 1984 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 103.

Ільченко Дмитро Олегович, народився 20 квітня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Херсонська обласна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 105.

Нечитайлов Юрій Володимирович, народився 15 травня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Юнона», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Ровеньки Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 106.

Мартинова Ольга Михайлівна, народилася 3 грудня 1955 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент, Черкаський державний технологічний університет, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 107.

Мітніцький Юрій Георгійович, народився 8 квітня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний нотаріус, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Андрушки Попільнянського району Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 108.

Федорчук Наталія Миколаївна, народилася 17 червня 1973 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник завідувача секретаріату депутатської фракції Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», Верховна Рада України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 109.

Шевченко Геннадій Миколайович, народився 27 вересня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Будсервіс», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Кирилівка Якимівського району Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 110.

Веселов Сергій Робертович, народився 6 червня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Берег-Будгруп», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 111.

Ващенко Руслан Миколайович, народився 21 вересня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, ТОВ «Перероблюючий завод», безпартійний, проживає в селі Лиман Зміївського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 112.

Кульчинська Галина Григорівна, народилася 12 травня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник Рівненського міського голови, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 113.

Друкується на підставі договору з ЦВК та згідно з наданими нею оригіналами

Зелінський Микола Здіславович, народився 1 листопада 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, ПАТ «Хмільниксільмаш», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Хмільник Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 114.

Сергєєв Олексій Володимирович, народився 22 червня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Маріуполь Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 115.

Галаченко Олександр Олександрович, народився 24 січня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний лікар, клінічний санаторій «Хмільник», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Немирів Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 116.

Мущенко Оксана Володимирівна, народилася 6 грудня 1982 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник громадських приймалень департаменту кадрів, документообігу та управління громадськими приймальнями, Центральний штаб політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 117.

Мельник Василь Миколайович, народився 23 травня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ «Еврошляхбуд», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Малий Кучурів Заставнівського району Чернівецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 118.

Федосюк Віра Іванівна, народилася 11 липня 1980 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, виробничо-торгове підприємство «Ковель-ПРОМОПТТОРГ», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Ковель Волинської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 119.

Федишена Світлана Іванівна, народилася 23 травня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Кременецька районна організація політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Кременець Тернопільської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 120.

Савчук Віктор Дмитрович, народився 7 червня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 121.

Мартинюк Надія Петрівна, народилася 6 травня 1978 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, старший консультант секретаріату депутатської фракції Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», Верховна Рада України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 122.

Крисак Іван Богданович, народився 20 червня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник голови, Тернопільська обласна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Ангелівка Тернопільського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 123.

Балицький Володимир Петрович, народився 8 липня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Сумська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селищі Сад Сумського району Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 124.

Дзецко Петро Васильович, народився 6 липня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, консультант департаменту партійного будівництва, Центральний штаб політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Пристроми Переяслав-Хмельницького району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 125.

Скавінська Наталія Гаврилівна, народилася 29 жовтня 1960 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Ружинська районна державна адміністрація Житомирської області, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Ружин Житомирської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 126.

Цалин Лілія Богданівна, народилася 30 січня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ДП «Укрпол-Медіа» ТзОВ «Укрпол ЛТД», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Стрий Львівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 127.

Гранатова Ольга Арсентіївна, народилася 15 липня 1955 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПАТ «Кіровоградський механічний завод», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 128.

Долінська Оксана Миколаївна, народилася 5 лютого 1975 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, в. о. голови, Київський міський благодійний фонд «Рідна оселя», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 129.

Мекшун Олексій Миколайович, народився 2 червня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 130.

Троцький Олександр Андрійович, народився 24 серпня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник організаційного відділу, Козельщинська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Козельщина Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 131.

Переста Олександр Михайлович, народився 31 липня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТзОВ «Ідеал», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Мукачеве Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 132.

Тобінський Ігор Ярославович, народився 20 лютого 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Нова Каховка Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 133.

Кобзар Наталя Станіславівна, народилася 21 липня 1980 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Світлогірське Криничанського району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 134.

Лаврова Людмила Вікторівна, народилася 30 січня 1969 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Сахновщина Харківської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 135.

Патей Григорій Григорович, народився 13 липня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Бердянськ Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 136.

Семистяга Володимир Федорович, народився 15 листопада 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент кафедри історії України, Луганський національний університет імені Тараса Шевченка, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 137.

Затишний Юрій Петрович, народився 14 грудня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 138.

Іорданов Юрій Іванович, народився 16 серпня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник технічного директора з капітального будівництва та сервісу, КП Вінницької міської ради «Вінницяміськтеплоенерго», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 139.

Фочук Світлана Георгіївна, народилася 17 травня 1964 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Кам'яна Сторожинецького району Чернівецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 140.

Пекарський Аскольд Георгійович, народився 22 серпня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 141.

Угрин Іван Михайлович, народився 8 серпня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Белелуя Снятинського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 142.

Панчук-Золотухіна Юлія Іванівна, народилася 22 вересня 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Маньківська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Маньківка Черкаської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 143.

Петришин Богдан Михайлович, народився 30 квітня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ НВП «Елетер», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Деражня Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 144.

Оверчук Лідія Миколаївна, народилася 7 лютого 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Переяслав-Хмельницький Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 145.

Богданович Юрій Адамович, народився 3 листопада 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, автошкола Рівненської обласної організації ТСО України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Зарічне Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 146.

Шнітке Юрій Вольдемарович, народився 21 листопада 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, департамент інфраструктури міста, Сумська міська рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 147.

Унгурян Олена Григорівна, народилася 29

листопада 1969 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Кам'янець-Подільський Хмельницької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 148.

Білоножко Павло Миколайович, народився 11 жовтня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник сектору зв'язків з громадськістю та засобами масової інформації, концерн радіомовлення, радіозв'язку та телебачення, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 149.

Одинець Владислав Іванович, народився 24 лютого 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Варовичі Васильківського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 150.

Цмоканич Степан Васильович, народився 14 липня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «КАРПАТБУД-СЕРВІС», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Сколе Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 151.

Житня Любов Олександрівна, народилася 8 березня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Компаніївська районна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Компаніївка Кіровоградської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 152.

Костишин Володимир Іванович, народився 19 березня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, Національний заповідник «Давній Галич», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Галич Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 153.

Мачача Галина Сафронівна, народилася 30 липня 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Лихолітки Козелецького району Чернігівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 154.

Ясинська Ніна Анатоліївна, народилася 20 жовтня 1950 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Кобеляцьке бюро технічної інвентаризації, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Кобеляки Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 155.

Коростельова Мирослава Валеріївна, народилася 21 квітня 1983 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Свалява Закарпатської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 156.

Голубенко Нелля Олександрівна, народилася 18 вересня 1960 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Степанівка Херсонської міської ради, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 157.

Падалко Людмила Іванівна, народилася 8 березня 1949 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний лікар, КЗ «Дніпропетровський обласний перинатальний центр зі стаціонаром» Дніпропетровської обласної ради, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 158.

Гусак Тамара Олександрівна, народилася 15 березня 1958 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, голова, Суворовська районна в місті Одесі партійна організація політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 159.

Даншина Галина Олександрівна, народилася 12 лютого 1981 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник юридичного відділу, ТОВ «Переробляючий завод», безпартійна, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 160.

Турченко Федір Григорович, народився 19 лютого 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач кафедри новітньої історії України, Запорізький національний університет, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 161.

Звєрєв Герман Рідович, народився 15 серпня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний лікар, МЦ «Інтер», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 162.

Остапенко Денис Вікторович, народився 12 листопада 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Маріуполь Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 163.

Злощинський Олександр Миколайович, народився 3 грудня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, військовий пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Борівка Чернівецького району Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 164.

Акришора Олена Порфірівна, народилася 13 травня 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Багна Вижницького району Чернівецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 165.

Богонос Ігор Михайлович, народився 3 жовтня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, Рада адвокатів Волинської області, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Бороччне Горохівського району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 166.

Ярема Орест Йосипович, народився 30 травня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Борщівська районна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Борщів Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 167.

Фармус Руслан Романович, народився 2 травня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Тисменицька районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 168.

Чичикало Анатолій Петрович, народився 6 листопада 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Сквирська районна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 169.

Танцюра Володимир Васильович, народився 27 грудня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Тальне Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 170.

Подольська Руслана Іванівна, народилася 9 березня 1969 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, кореспондент, газета «Проскурів», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 171.

Тищенко Олег Іванович, народився 12 квітня 1942 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Вишневе Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 172.

Приходько Микола Васильович, народився 24 вересня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Краснопільська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Великий Прикіл Краснопільського району Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 173.

Білобран Назарій Орестович, народився 7 вересня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Центр зв'язку «Граф», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Червоноград Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 174.

Рамот Людмила Миколаївна, народилася 8 квітня 1959 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Бахмацька районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Бахмач Чернігівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 175.

Кононенко Анатолій Михайлович, народився 26 жовтня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, РМСКГ АК «Райсількомунгосп», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Розсошенці Полтавського району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 176.

Шанська Людмила Василівна, народилася 10 листопада 1953 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Середнянська ЗОШ І - ІІІ ступенів, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Середнє Ужгородського району Закарпатської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 177.

Андрійченко Григорій Васильович, народився 17 листопада 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Поліська районна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Ірпінь Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 178.

Білоус Людмила Миколаївна, народилася 14 листопада 1958 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Новоселівка Котовського району Одеської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 180.

Понімаш Сергій Петрович, народився 17 липня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Ізюм Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 181.

Пульний Сергій Миколайович, народився 5 грудня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний нотаріус, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Старобільськ Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 182.

Остапенко Ірина Веніаминівна, народилася 31 березня 1952 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Красноармійськ Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 183.

Георгіу Петро Петрович, народився 4 квітня 1971 року, громадянин України, протягом ос-

танніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Герцаївська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Тернавка Герцаївського району Чернівецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 184.

Пінь Михайло Миколайович, народився 16 листопада 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Озерна Зборівського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 186.

Писклинець Ігор Дмитрович, народився 28 червня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник керівника виконавчого апарату, Надвірнянська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Надвірна Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 187.

Ткаченко Сергій Сергійович, народився 1 березня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Канів Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 188.

Копицяк Лаврентій Францович, народився 2 травня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Кадиївка Ярмолинецького району Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 190.

Вакулюк Катерина Антонівна, народилася 25 жовтня 1949 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Рокитне Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 191.

Брошук Ігор Сергійович, народився 18 серпня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Берешит», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 192.

Дяговець Олена Володимирівна, народилася 27 березня 1982 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, КП «Інфосервіс», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 193.

Альбрехт Оксана Олександрівна, народилася 30 березня 1975 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Володарсько-Волинська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Володарськ-Волинський Житомирської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 194.

Бондар Ярослав Михайлович, народився 3 травня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Евріал», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 195.

Гуманенко Валерій Леонідович, народився 31 серпня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник, орган самоорганізації населення «Комітет мікрорайону «Березняки - Тельбін», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 196.

Лівринц Антон Антонович, народився 7 вересня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Торговий дім «Юнітком», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Свалява Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 197.

Плис Ніна Михайлівна, народилася 24 січня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Баришівська районна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Баришівка Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 198.

Тарасова Наталія Олександрівна, народилася 9 вересня 1962 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Верхньорогачицька районна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Верхній Рогачик Херсонської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 199.

Мельник Сергій Ігорович, народився 24 жовтня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПНВП «Енергія», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 200.

Цепляєва Анастасія Володимирівна, народилася 30 грудня 1991 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 201.

Голіадзе Гія Михайлович, народився 16 серпня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 202.

Тартак Володимир Васильович, народився 22 квітня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Ерго», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 203.

Соловйова Тетяна Іванівна, народилася 14 вересня 1986 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 204.

Бекерська Людмила Сергіївна, народилася 5 серпня 1955 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Василівка Запорізької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 205.

Горбатовська Вікторія Олегівна, народилася 20 грудня 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Фабрика вікон», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Горлівка Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 206.

Окуленко Ігор Миколайович, народився 3 жовтня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, проректор, Вінницький інститут конструювання одягу і підприємництва, безпартійний, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 207.

Грицай Віктор Григорович, народився 28 серпня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Яготинська районна державна адміністрація, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Яготин Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 208.

Дедов В'ячеслав Ілліч, народився 3 січня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ «Сварог - Буковина», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Кельменці Чернівецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 209.

Сахарук Ольга Петрівна, народилася 25 липня 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий справами, Шацька районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в смт Шацьк Волинської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 210.

Горбаль Марія Володимирівна, народилася 18 жовтня 1973 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний бухгалтер, ПП «Агроспектр», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Чортків Тернопільської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 211.

Гордійчук Любов Іванівна, народилася 15 червня 1962 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник голови, Галицька районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Комарів Галицького району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 212.

Щербушенко Станіслав Леонідович, народився 2 травня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Кам'янка Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 213.

Єсіпова Ольга Степанівна, народилася 22 листопада 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонер, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Шепетівка Хмельницької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 214.

Опалько Володимир Григорович, народився 31 жовтня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 215.

Васьківська Наталя Григорівна, народилася 25 червня 1974 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник юридичної служби, ТОВ «Продцентр-плюс», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Коростень Житомирської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 218.

Батюк Юрій Орестович, народився 7 червня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Компанія-БС», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 219.

Манжул Світлана Вікторівна, народилася 27 жовтня 1970 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 220.

Охонько Сергій Миколайович, народився 6 травня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Ніжин Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 221.

Буришин Михайло Федорович, народився 11 вересня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, Міжгірська районна рада, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 222.

Кононенко Сергій Олександрович, народився 28 квітня 1990 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 223.

Секретар
Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ.

ДЕНЬ

№ 182 (5932) СЕРЕДА, 24 ВЕРЕСНЯ 2014

Сьогодні в Україні переважно хмарно, дощі. Вітер змінних напрямків, на півночі — 17—22 м/с, у південних і центральних областях — до 25—28 м/с. Температура вночі — 9—13 тепла, у західних областях — +3—8 градусів. Удень — 11—14 градусів тепла, на узбережжі морів — до +17, у південній частині та на сході — 17—22 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ВЕРЕСНЯ

■ **1894.** Народився Роман Купчинський — український поет, прозаїк, журналіст, композитор, громадський діяч. ■ **1944.** Державний Комітет Оборони прийняв постанову «Про заходи по відновленню добування і переробки нафти на підприємствах «Укрнафтокомбінату». ■ **1961.** У Клівленді (США) в Парку культури відкрито пам'ятник Лесі Українці. ■ **1970.** Радянська міжпланетна станція «Луна-16» провела забір та подальшу доставку на Землю зразків місячного ґрунту. ■ **1971.** Пішов з життя Семен Московець — видатний український вчений-фітопатолог, член-кореспондент АН УРСР, професор. ■ **1996.** У Нью-Йорку відкрито для підписання Договір про загальну заборону ядерних випробувань.

Чи проста то робота — створювати герби?

ЛЮДИНА ТА ЇЇ СПРАВИ

У колекції історика за фахом, автора проектів гербів та прапорів багатьох населених пунктів не тільки Рівненщини, а й інших областей України Юрія Терлецького (на знімку) із Рівного чимало альбомів з гербами та емблемами, посібників із геральдичної тематики з усієї Європи. Де б не бував відомий майстер геральдики, всюди намагався зайти до поштового відділення і придбати кілька значків із гербами. За рокиназбиралося стільки, що вимірює їх кількість не тисячами, а кілограмами. До речі, частину експонатів особистої колекції було нещодавно представлено на експозиції в місті Дубно.

Юрій Терлецький і сам є автором книги «Герби та прапори міст та сіл Рівненської області», яку можна назвати справжньою енциклопедією символіки нашого краю. Важко повірити, що обрати справу, яка стала основою життя, студенту історичного факультету Луцького педагогічного інституту колись допоміг... випадок.

— Ще в студентські роки, блукаючи книгарнею в пошуках мистецької літератури, натрапив на книгу про герби. Придбавши та прочитавши її на одному диханні, настільки захопився темою геральдики, що ось уже близько тридцяти років не розлучаюся з нею. За цей час працював у архівних установах Рівненщини, Волгограда, Москви, Львова, Житомира, Луцька, Польщі... Адже для того, щоб розробити герб, потрібно вивчити безліч історичних відомостей. Дослідити їх так, щоб не повторити жодного елемента, — каже автор символіки багатьох населених пунктів. — Тож коли завершую роботу, надсилаю її до Українського геральдичного товариства. Там її перевіряють на унікальність, щоб не було плагіату, і видають відповідний висновок.

Інколи, завдяки глибокому дослідженню минувшини, геральдисту вдається зафіксувати певні неточності в попередніх дослідженнях. Так було, скажімо, коли він розробляв на прохання сільського голови герб села Колки Дубровицького району Рівненської області. Вивчаючи інформацію з польського архіву, знайшов документ, у якому про цей населений пункт йшлося на десять років раніше, ніж у відомій першій письмовій згадці.

— Усі районні центри Рівненщини мають власні герби, але деякі з них офіційно не затверджені. А от Костопільський район — другий в Україні, де кожне село має власний герб. Цим може похвалитися ще й Броварський район Київщини, — розповідає дослідник.

Свою специфіку, на думку фахівця, має геральдика кожного регіону. Наприклад, те, що Рівненщина — частина історичної Волині, символізує срібний хрест на червоному полі. Цей знак розміщено зверху на гербі нашої області. Крім того, на зеленому тлі (це означає, що значну територію регіону займали ліси) зображено відкриту книгу, з боків якої — перо і шабля. Малюнок розповідає про давні літописи, а також про тривалу боротьбу волинян за незалежність України. Корона герба — тризуб, символ нашої держави. Донизу зображення заокруглене, що є традиційним для європейської геральдики.

Особливою віддушиною Терлецького є художній розпис храмів. В кожен із виготовлених іконостасів він вклав часточку своєї душі.

Так уже склалося, що в роду Терлецьких якщо беруться за якусь справу, то віддаються їй усією душею, живуть нею. Так, мати Юрія Терлецького Анфіса Олександрівна багато років досліджує народну творчість, навчає молодь шанувати українські традиції.

Надія АДАМЧУК.

Гоща Рівненської області.

Фото автора.

СПОРТ

З надією на кращі часи

WINDMASTER REGATTA
Only the best is good enough
Ukraine · Kyiv · 2013

Вітрильний спорт. WindMaster Regatta (десятий сезон) відбулася на акваторії Київського моря. Але цього року через відомі причини її весняна частина не проводилася. **За традицією, інформаційну підтримку регаті надавав «Голос України».**

На старт виходили здебільшого українські учасники. Але міжнародний статус змагань зберігся, бо стартувала яхта «Barbarian» з Великої Британії (стерновий — Мартін Нанн). До речі, вона посіла четверте підсумкове місце в суперечці крейсерсько-перегонових яхт дивізіону «Sportboat».

А перемогу в цьому класі відсвяткував екіпаж яхти «Бармалей» (стерновий — Василь Гуреєв). Друга позиція — у «Gofast» (Олександр Калістратов), третя — у «Гетьмана» (Олександр Казнадей).

Тепер назвемо переможців та призерів в інших класах. Крейсерсько-перегонові яхти **«Bigboat»**. 1. «MG» (Ігор Тарасенко, Київ). 2. «Гонта» (Ігор Феоктистов, Київ). 3. «Бора» (Олег Череваньов, Черкаси).

Олімпійський клас **«Зірковий»**. 1. Денис Хащина/Дмитро Мечетін (особисто). 2. Сергій Шевченко/Олександр Масло (Харківська область). 3. Костянтин Даценко/Олексій Куриленко (Київ).

SB20. 1. Геннадій Іщенко, Олександр Северин, Олексій Клименко (Запоріжжя). 2. Костянтин Ємченко, Артур Нікітенко, Анастасія Гафенко (Київ). 3. Ростислав Борщ, Максим Погребняк, Владислав Ісаєнко (Київ).

— Враховуючи ситуацію, регату ми провели на належному рівні, — сказав її незмінний директор майстер спорту міжнародного класу **Юрій Семенюк**. — Дуже приємно, що після скасування весняного етапу постійно телефонували спортсмени і наполягали на проведенні осінньої серії перегонів. Змагання вийшли досить запеклими — різниця на фініші становила 5-6 секунд після години перегонів. Не порушили традиції — організували змагання для юних яхтсменів (їх було близько 50) на суднах класів «Оптиміст», «Кадет», «Ультра» і «Промінь». І традиційним подарунком для них був новенький «Оптиміст». Сподіваємося, що вже наступного року життя налагодиться і WindMaster Regatta відбудеться і навесні, і восени.

На знімку: під час регати.

Фото Ігоря ФІЛІПЕНКА.

Відбулася зміна лідера

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 7-й тур.

22 вересня. «Динамо» — «Волинь». 4:1. Київ. НСК «Олімпійський». 11 180 глядачів. **Рефері** — Труханов (Харків). **Голи:** Ярмоленко, 19, 61, Ленс, 35, Калитвинцев, 85 — Жунич, 72.

«Дніпро» — «Олімпік». 5:0. Дніпропетровськ. «Дніпро-Арена». 9 142 глядачі. **Рефері** — Вакс (Хмельницький). **Голи:** Селезньов, 9, Бруно Гама, 50, Ситник, 75 (у власні ворота), Калинич, 77, 89.

	В	Н	П	М	О
1. «Дніпро»	**6**	**1**	**0**	**19—3**	**19**
2. «Шахтар»	**6**	**0**	**1**	**15—2**	**18**
3. «Динамо»	5	2	0	15—5	17
4. «Ворскла»	3	2	2	9—5	11
5. «Олімпік»	3	1	3	5—16	10
6. «Чорноморець»	2	3	2	8—7	9
7. «Волинь»	3	0	4	8—10	9
8. «Металург» Д	2	2	3	9—9	8
9. «Зоря»	2	2	3	6—7	8
10. «Металіст»	2	2	3	10—13	8
11. «Металург» Зп	2	1	4	5—12	7
12. «Карпати»	1	2	4	8—14	5
13. «Говерла»	0	4	3	5—8	4
14. «Іллічівець»	**0**	**2**	**5**	**7—18**	**2**

Бомбардири: Кравець, Ярмоленко (обидва — «Динамо»), Бруно Гама («Дніпро»), Гладкий («Шахтар») — по 5 м'ячів.

І в Києві, і в Дніпропетровську господарі мали величезну перевагу над опонентами, що й втілилося у велику кількість забитих м'ячів. А «Дніпро» ще й в одноосібні лідери вийшов.

Варто сказати і про те, що бомбардирські якості останнім часом відновив динамівець Ярмоленко, котрий провів поєдинок проти «Волині» на великому піднесенні. І справа не в тому, що Андрій забив два м'ячі. Головне, що він демонстрував зразки колективної гри. Наведемо лише один епізод, котрий це підтверджує: коли Ярмоленко міг забивати ще, але вирішив, що його колега Ленс перебуває в ліпшому положенні, тому віддав йому м'яч і не помилився. Загалом злагоджені колективні дії стали чи не найголовнішою складовою перемоги «Динамо».

Те саме можна сміливо казати і про «Дніпро». Він, либонь, врахував помилки динамівців, котрі затягли із забитим м'ячем у ворота «Олімпіка» на своєму полі в третьому турі, а потім мучилися протягом матчу (тоді все завершилося нульовою нічиєю). Дніпряни забили швидкий гол (Селезньов). А серйозний «обстріл» позиції донечан господарі відклали на другий тайм. Наприкінці зустрічі Мирон Маркевич випустив на заміну нападника Калинича, і той віддячив тренеру за довіру двома влученнями.

Над номером працювали: Людмила КОХАНЕЦЬ, Дмитро ПОТАПЕНКО, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 37451

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

